NÊN BAN HÀNH LUẬT BẢO-VỆ NHÂN-THÂN

NĂM THỨ TƯ ☆ SỐ 467 ☆ GIÁ 2d. ☆ THỨ NĂM 20-2-1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN VÀ KIẾN-THIẾT

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút NGHIÊM-XUÂN-THIỆN — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 29, Tu-Do, Thủ-Đô SAIGON Giấy nói: 20.678 — Tổng thư Ký: NGUYỄN-TỪ-BÍCH

ĐỀ BẢO-VỆ SINH-MỆNH, TỰ-DO

Thủ-tướng chánh-phủ và cơ-quan liên hệ đang cứu xét

CÔNG-CHỨC ĐÁNH MÁY HÀNH-CHÁNH CÓ THỂ ĐƯỢC TĂNG LƯƠNG?

của p.v. THANH-NHÃ

Vấn đề nghị định của ông Ngô ngọc Thy kỳ trước 2 ngày chánh phần Tân Chánh phủ ra đời, đề điều chỉnh lương bổng cho các ngạch công chức, Thông tư hành chánh — Thư kỳ hành chánh và Tây phái v.v.. đã gây ít hiểu nhầm xảo. Vì người ta cho là « kỳ thị lương bổng » trong giới công chức.

Sự việc trên đây đã được Tân chánh phủ cứu xét qua sự trình bày của công chức :

Tại sao nghành công chức thư ký đánh máy bị loại ra ngoài không được điều chỉnh ?

Theo sự thắc mắc của giới công chức ngạch thư ký đánh máy hành chánh được chuyển đạt lên Trung tướng T.T. Chánh phủ, Bộ trưởng P.T.T. giám đốc Nha công vụ kỉ rõ vấn vợ « kỳ thị » lương trong việc tăng lương công chức ...» như sau :

Nguyên B-2-64, nguyên Thủ tướng Nguyễn ngọc Thơ kỳ lên điệp 3 nghị định số 339-340, và 341PTT tăng chỉ số lương cho 3 hạng nhân viên trong ba ngạch : Thừa-vụ, Thư kỳ hành chánh và tùy phái v.v.. Mỗi ngạch đều được gia tăng 30 điểm (tức là 35) đồng mỗi tháng. Những ngạch thư kỳ đánh máy hành chánh không hiểu tại sao đương

Xem tiếp 2 trang 4

Đại-tướng LÊ-VĂN-TỴ TRỞ VỀ SAIGON

• Y HỌC TÂY PHƯƠNG DƯỜNG NHƯ BẤT LỰC TRƯỚC CHỨNG BỊNH CỦA ĐẠI-TƯỚNG.

Đại tướng Tỵ quả yếu sức đến phải cố người đỡ đó xuống Phi cơ. Không đi bộ được nên xe hơi phải vào tận sân bay trước đại tướng, như chưng ta thấy ảnh trên đây. (ảnh V.v.)

Hồi 4 giờ 30 sáng 19.2, Đại tướng Lê văn Tỵ đã được 1 chuyến phi cơ đặc biệt đưa từ Hoa Kỳ về Saigon.

Xem tiếp 8 trang 4

Một phóng viên Vô tuyến truyền hình Pháp

Bị Việt-Cộng bắt cóc

★ Chiếc xe R. 4 còn để lại bên lề đường.

SAIGON.— Hãng Vô tuyến truyền hình Pháp đã xác nhận rằng ông Georges Penchenier, một phóng viên Vô tuyến truyền hình, đã bị bắt các hôm mùng bà Tết (16-2), ở một nơi về phía Đông Bắc, cách Saigon 90 cây số.

Người ta thấy ông Pendrenier lái chiếc xe Renault 4 CV trở về Saigon sau khi đi thăm đồn điền cao su ở Xuân Lộc.

Hình như ông đã bị bắt các ngày tại chính nơi mà trước kia vợ chồng ông Marc Estève chủ đồn điền cao su đã bị bắt các ngày 8-2. Người ta tìm thấy xe hơi của ông bỏ ở bên đường, gần nơi trên.

Người ta rất lấy làm ngạc nhiên về vụ bắt các nay, nhất là sau khi Pháp đã công nhận Trung Cộng.

CỦA NHÂN DÂN, XIN CHÁNH-PHỦ :

1) Ra lệnh áp-dụng luật-lệ một cách nghiêm-minh.

2) Ban hành luật bảo-vệ nhân-thân. (Habeas corpus).

Ngày 13-11-61, sau người viên thường phạm kéo vào nhà tôi cho tôi biết họ được lệnh của « Ủy ban chống phản loạn » mời tôi đi. Tôi trả lời: không biết Ủy ban đó là gì. Người cầm đầu bọn họ đưa cho xem giấy bảnh sự công an viên. Tôi đòi họ xuất trình trát đòi của biện lý cuộc hay giấy mời của công an. Họ trả lời bằng cách rút súng bắt đi.

Các bạn tôi : các anh Trần văn Văn, Ng. lưu Viên, Trần v. Hương, Tạ chương Phung, Lê ngọc Châu, Lê quang Luật v.v.., cũng đều bị bắt cóc một cách tương tự, không có giấy đòi, không có thể thức nào

Xem tiếp 1 trang 4

Tin thêm về vụ tiếng nổ đường Cách-mạng

MỘT QUÂN-NHÂN MỸ đang ngồi trên xe bị thương

★ 3 NGƯỜI BỊ BẮT ĐIỀU TRA.

3 người bị bắt điều tra

GIA ĐỊNH.— Hồi 9 giờ đêm 17-2, kẻ lạ mặt tiếng một quả lựu đạn nào nhỏ nổ một người điển ở đường Cách mạng, làm 2 cô Huỳnh Kim Lài và Huỳnh kim Các bị thương.

Nay được tin thêm giờ ấy có chiếc xe số NT 8775 B đậu trước cửa nhà số 66 đường Cách mạng, trên xe có 3 quân nhân Mỹ ngồi. Kẻ lạ mặt liệng quả lựu đạn trước đầu xe số tung lên 1 quân nhân Mỹ bị thương, chiếc xe bị hư nhẹ.

Tiếng nổ nầy xảy ra trước cửa nhà số 66 (gần số 66) nhà nầy của ông Phạm trọng Nhân, cựu đại sứ Việt Nam Cộng Hòa tại Cam-Bốt làm lũng một lỗ tường, trong nhà không ai bị thương. Sau tiếng nổ, quân nhân Mỹ số bắt 2 người tên Nguyễn Phú Châu, 25 tuổi, và Lê văn Đăng, 23 tuổi, phụ tích lái nhà ở Gò Vấp. Sau đó bắt thêm tên Lê Quang, 45 tuổi, nhà ở đường Nguyễn Thông. Nội vụ còn đang điều tra.

TỔNG TƯ LỆNH Quân Lực H.K. Ở THÁI BÌNH DƯƠNG tới Saigon

(Xem tiếp trang 4)

2 Chiến Sĩ H.H. TÍNH NGUYỆN LẬP Đại đội B.A.

Theo một nguồn tin chính thức hai lãnh tụ quân sự Hòa Hảo đã tính nguyện lập những đại đội Bảo An để phụng sự Tổ quốc.

Hai lãnh tụ ấy là Ô. Huỳnh-c. Công Thiệt là quân đội ly khai Hòa Hảo (Dân sự) và cựu nuôi Của ông là ông Huỳnh trung Hiếu, lãnh đạo một Đại đội Hòa Hảo thuộc quyền Trương Lê quang Vinh (Ba Cụt) trước đây.

Cả hai nhà lãnh tụ nầy đều vẫn với Quốc gia sau ngày 1-11-62.

SAU KHI ĂN UỐNG 4 người ngộ độc chết 5 ngất ngư

AN XUYÊN.— Ông Dương văn Tây 45t. ở Ấp Ô Rô xã Tân Lộc, Quận Quảng Long (BX).

Khoảng 3 giờ chiều ngày 29 tháng Chạp Quý Mão (12-2-64) khi cúng Ông Bà có mời bà con lân cận đến ăn uống.

Trong khi vui vầy, 9 người phải đi mửa, rồi ngã lăn ra bất tỉnh tại hồ lửa hàng xóm chạy đến cứu chung ông Tây, ông Lê văn Đợi, Lê văn Lớn, Trần văn Thơ chết liền tại chỗ. Còn 5 người nặng ngất ngư được đưa đi cấp cứu.

TIN TỨC LAO ĐỘNG

BỘ LAO-ĐỘNG sẽ họp báo giải-thích

▽ Có thanh-lọc cán bộ các T.L.Đ. không ?

SAIGON.— Cuộc tranh chấp của công nhân tại hãng dệt Vinatexco đã gây sôi nổi dư luận suốt những ngày qua vì nhân nghĩ vẫn được nhà xa. Người ta mong đợi một giải quyết của Bộ Lao động.

Ông Tôn Thất Tông trưởng Bộ lao động đã cho mời 2 giới chủ và công nhân của hãng dệt nói trên để giải quyết. Song sau cuộc gặp gỡ nầy đường như vẫn đã giải quyết cũng chưa xếp xếp.

Trước vấn đề trên, chúng tôi được biết ông Tân tổng Trưởng Lao động sẽ mời cuộc họp báo vào thứ năm 20-2-64, để giải thích tất cả thắc mắc chung quanh vụ đó và cũng để đưa ra quyết định.

Tất cả những gì bí ẩn rồi sẽ được giải rõ.

Quy chế công nhân bến tàu và dồn điền sẽ thi hành ra sao ?

Người ta trong cuộc họp kín, Ô. Tổng Trưởng Lao Động cũng sẽ công bố tổng quát về vấn đề Lao Động ; mà chắc chắn là lập quy chế mới cho công nhân Bến Tàu và các đồn điền sao cho tượng nước. Vì theo

Xem tiếp 3 trang 4

DƯƠNG VẬN HAM Thị-Nại ĐÃ TỪ ĐẢO QUAM VỀ TỚI SAIGON

(Xem tiếp trang 4)

PHẬT-GIÁO HÒA-HẢO trước thời-cuộc

Phóng sự đặc-biệt của ĐIỂN-SƠN

II.— Bom ra 2 đại đội Dân xã đồng

Ông Huỳnh công Cửng và Huỳnh trung Hiếu sẽ mang cấp bực nào ?

— Đối với lực lượng giáo phái. Chính phủ sẵn sàng họp thức hóa thành lực lượng Bảo An.

Sau khi dùng cơm tại Tỉ dinh, Phái đoàn rời vùng Hòa Hảo lúc 13g. Trên đường ra sân vận động, nơi họp mít tinh mừng HĐQNCM trước đây, chúng tôi phỏng vấn Trung tá Trần văn Tươi, Tỉnh Trưởng An-Giang để hiểu rõ thêm về trường hợp của hai ông Huỳnh công Cửng và Huỳnh trung Hiếu khi 2 ông sẵn đem ra 2 đại đội Dân Vệ đang tức VN dân chủ xã hội đảng. (Chúng tôi sẽ nói rõ trong kỳ sau về 2 đảng Dân Xã tức VN dân chủ xã hội đảng và Đảng dân chủ xã hội VN.)

Trung Tá sui vẻ trả lời chúng tôi.

Trung tá Tỉnh Trưởng An Giang đang trả lời cho b.d.d.v. Điển Sơn. Người ở sau lưng bọn Điển Sơn là Thiếu Tá Trần văn Thiện, nguyên T.T. Phòng dinh.

Xem tiếp 5 trang 4

VIỆT-CỘNG CÀNG TĂNG-CƯỜNG KHỦNG-BỐ MỸ CÀNG CƯ'O'NG-QUYẾT ỦNG-HỘ V. N.

HOA THỊNH ĐỐN.— Bị Ngoại giao Hoa Kỳ tuyên bố vụ đặt chất nổ phá hoại trước một rạp chiếu bóng đánh dấu quốc đại Mỹ tại Saigon vào tối Chủ Nhật 16 tháng 2, 1964 sẽ khiến Hoa Kỳ cũng thêm cương quyết trong nỗ lực tiếp tục ủng hộ nhân dân V.N.

Gọi vụ đặt chất nổ phá hoại là 1 hành động không bỉ, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ cho biết những hành động đó chỉ khiến Hoa Kỳ cũng thêm mạnh quyết trong sự hỗ giúp V.N. vững đạt được hòa bình và nhân dân V.N. có thể hưởng 1 cuộc sống tự do và thịnh vượng !

Vụ đặt chất nổ phá hoại nầy hậu không kể đến thiệt mạng 3 người Mỹ và gây thương tích cho 49 người khác.

Xem tiếp 4 trang 4

Ông. VŨ-CHỪ tuy bị án treo

Nhưng vẫn còn nằm khám

SAIGON.— Vừa rồi như tin đã loan trong số báo trước, ông Vũ Chừ cựu thanh tra trung học bị án 5n hầu tiêu hình kết án 20 tháng tù treo vì vụ tiết lộ đề thi trung học đệ I cấp, chánh phạm là Trần quang Hậu và Tiền văn Khoe 18 tháng và 12 tháng tù ở và một số đồng lão khác, mỗi người 2 tháng tù ở. Sẽ

Xem tiếp 7 trang 4

XÃ-LUẬN

CÁC CƠ-QUAN TƯ-PHÁP phải được độc-lập

Để phụng-sự quyền-lợi của quốc dân, Báo-chí và Quốc Hội phải hoàn toàn độc-lập và có đủ tư cách đại-diện cho dân.

Nhưng thế vẫn chưa đủ. Nghành tư-pháp cũng phải hoàn toàn độc-lập, và đủ tư cách xét xử người dân.

Cơ-quan tư-pháp chỉ đủ tư-cách xét xử người dân, khi nào các thẩm phán được hoàn toàn quyền tự do xét xử theo lương tâm của mình và theo đúng Pháp Luật.

Chánh quyền Ngô-đình-Diệm đã tỏ ra quá phong kiến khi biến cơ quan tư-pháp ra thành một dụng cụ cá nhân đề trốc nã, tù đày những người chống đối họ.

Trong chế độ đã qua, người ta đã quan niệm rằng luật pháp làm ra là để không bỏ người dân. Vì vậy nhiều vụ án đã xử rất nặng thường thường là mức tối đa.

Chúng ta phải quan niệm rằng luật pháp lập ra không phải để không bỏ người dân, mà chính là để bảo vệ người dân. Dân không có tội, thì luật pháp phải tha bổng. Dân tội nhẹ, thì chiếu theo luật pháp, phạt nhẹ. Chỉ khi nào có tội nặng, mới áng dụng những điều luật khắc nghiệt.

« Luật pháp đặt ra để bảo vệ người dân » Điều nầy được chứng tỏ bằng sự hiện diện của một hội Quốc tế yêu cầu các chánh phủ trị dân theo luật pháp.

Và những nước văn minh, trọng nhân quyền, đều trị dân theo luật pháp cả. Còn những dân mọi rợ hay những chính thể độc tài, đều trị dân theo ý muốn của một cá nhân, hay của một thiểu số nắm ba quyền.

Trong nước độc tài, tự do như nước V.N.C.H. trào Diệm, nhiều người chưa quyền đã tự hào là đứng trên pháp luật.

Muốn trị dân theo pháp luật, cốt nhiên các cơ quan tư pháp phải thật là vô tư, không thiên vị đảng phái, không bị thế lực chi phối, không xử « theo chỉ thị ».

(Xem tiếp trang 4)

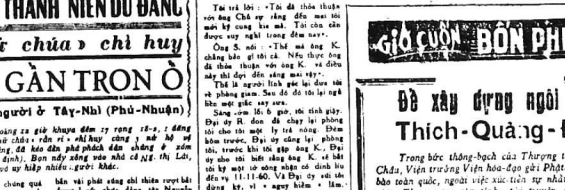

(Tiếp theo)

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Lau đến văn phòng, tôi cho giữ thêm giờ tối. Ông S. nói : « Tôi cùng của ông đã đánh máy song rồi đây, ông ký đi ! »

Tôi trả lời : « Tôi đã thỏa thuận với ông Chủ sự rằng đến mai tôi mới ký cùng bà mà. Tôi còn cần được suy nghĩ trong đêm nay ».

Ông S. nói : « Thế mà ông K. chẳng bảo gì tôi cả. Nếu thực ông đã thỏa thuận với ông K. và điều nầy thì đợi đến sáng mai vậy ».

Thế là người lính gác lại đưa tôi về phòng giam. Sau đó đó tôi lại ngồi bên một giấc ngủ sen.

Sáng sớm lối 6 giờ, tôi tỉnh giấc. Đại ủy R. đon đã chạy lại phòng tôi cho tôi một ly trà nóng. Đêm hôm trước, Đại ủy cũng lại phòng tôi, trước khi tôi gặp ông K. Đại ủy cho tôi biết rằng ông K. sẽ bắt tôi ký một tờ công nhận có đính kèm đầy đủ, « tuyệt đối » những điều tôi đã khai. Nhưng tôi đã quan niệm các thủ đoạn người ta thường dùng trong nhà gian để lừng lẹo ta nhỉ, để làm nào loạn tinh thần, nên tôi không quan tâm đến lời của ông Đại ủy R. lắm. Tôi cho lấy lý trí làm việc mà thôi.

Sau khi tôi sống song ly nước-trà, Đại ủy nói : « Tôi đã nói với ông Chủ sự rằng tôi sẽ cố thử ký được, không « ngay hiểm » đâu ».

Tôi nói, vẻ nói : « Tôi đã quyết định sáng nay ký lời cung ký mà ».

(Xem tiếp trang 2)

PHÁ PHÁCH DÂN CHỨNG ĐƯỜNG VẠN-KIẾP

MỘT NHÓM THANH NIÊN DU ĐẢNG do 1 « nữ chúa » chỉ huy BỊ BẮT GẦN TRƠN Ò

• Vụ vây bắt người ở TÂY-NHI (Phú-Nhuận)

GIA ĐỊNH.— Không có gió không đêm 17 rạng 18-2, 1 đảng cướp hơn 15 tên do 1 nữ chúa « rất ri » đã huy công 1 nhà bà vô ở đường Vạn Kiếp (Gia Định). Bọn nầy sống vào nhà cô Nt. thị Lan, đang đao chém cô nầy và ký hiếp nhiều người khác.

Sau đó vài giờ, nhà chức trách bắt thêm hai cô Khưu thị An 17 tuổi và Trần thị Qui, 17 tuổi cùng đồng lên cho bọn cướp, đang tổ chức cướp tại Xã lộ. Tất cả được lập biên bản giải tòa.

Sống nổ bao vây một căn nhà có đông người tụ họp

GIA ĐỊNH.— Lúc 10 giờ đêm 17-2, bọn tên tụ một căn nhà ở Tây Nhi đường Thiệu Trị (Phú nhuận) có đông người đang tụ họp, quân đội bọp nổi chính sẽ đến cơn bao vây.

Thấy có lính tới, cả bọn 10 người đều ùng ở trong căn nhà ấy theo cho đến tấn bọp. Anh em binh sĩ bắn vài phát súng chỉ thiên rượt bắt đến 1 số chưa đông tên Nguyễn thị Hòa Hiệp 18 tuổi và Ng. thị Ngọc Sơn 16t. cho 10 thanh niên kia thoát thân kịp.

Sau đó vài giờ, nhà chức trách bắt thêm hai cô Khưu thị An 17 tuổi và Trần thị Qui, 17 tuổi cùng đồng lên cho bọn cướp, đang tổ chức cướp tại Xa lộ. Tất cả được lập biên bản giải tòa.

Xem tiếp 6 trang 4

NGÂN KHOẢN CỦA Một số người Được Giải Tỏa

Xem tiếp 9 trang 4

CHƯƠNG-TRÌNH CÁCH-MẠNG NÔNG-THÔN

do LÊ-MẠNH-THÔNG phụ-trách

Kế hoạch diệt cộng

I ĐẠI CƯƠNG.— Cộng cuộc diệt Cộng » ở Quốc gia Việt Nam, hiển nhiên, đã trở thành một « Quốc Sách », chủ trương giải quyết cuộc nội chiến « huynh đệ tương tàn » vừa phức tạp, vừa nhỉ... do « đã quốc Cộng sản » Nga Tiêu âm mưu giết giấy bọn V.C. xâm lấn miền Nam dưới danh hiệu « Giải phóng miền Nam » !

Chúng hoạt động đã cả chục năm rồi, trong muôn ngàn chiến thuật, chiến lược, khi thì im lặng, kẻ mặt, khi thì nổ dòng, công khai. « Vũ

Xem tiếp 3 trang 4

GIỜ CUỐI BÔN PHƯƠNG

Đề xây dựng ngôi chùa Thích-Quảng-Đức

Trong bức thông-hịch của Thượng tọa Thích-tâm-Châu, Viện trưởng Viện hóa-đạo giáo Phật-tử cùng Đồng bào toàn quốc, ngoài việc xúc-tiến tự nhất trí của Phật-giáo, Thượng tọa còn tính đến truyền xây dựng một Trung tâm Phật-giáo, và đúng đã làm nơi thờ phụng hòa-thượng Thích-quảng Đức công cả vị hiến, thành tâng từ-đạo tại Việt-Nam.

Công cuộc chân-chính đạo-pháp lúc nầy cho lòng người lắng xuống, khỏi quá say mê về sự thành công chưa toàn-hảo, là một việc phải làm và nên làm.

Việc xây dựng một Trung-tâm Phật-giáo, làm một nơi có thể vừa làm chỗ Hòa cho tăng ni Phật-tử, vừa là nơi tiếp khách ngoại-quốc, và trừ từ hội họp của Phật giáo thế giới, là một việc không thể không nên trì trậm.

Chúng ta, bằng tuyên-truyền muôn nơi đạo-pháp của chúng ta, cao-thấp thế nào tùy ý, nhưng chúng ta không thể phủ-nhận được rằng, chúng ta chưa có một ngôi chùa nào, to đẹp bằng những ngôi chùa ở các khu Vạng Các, Đề Thiên Đề Thích, Đồng Kinh, ở các miền đông dân. Đề Thiên Đề Thích, Đồng Kinh, ở các miền đông dân. Đề xây dựng ngôi chùa Thích-Quảng-Đức, chúng ta cần tại các quốc gia Phật giáo ở ngoại cảnh không ta, không kể những nước to lớn như Ấn độ hay Trung-hoa.

(Xem tiếp trang 2)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quản Huỳnh Chiếu Đẳng)

THẦN CHÂU CHƯỢC

KIM Y ĐIỀU dịch

(TIẾP THEO)

Hai ba con hầu vâng lệnh chạy đi. Giây lát, ở bà cụ già cô con gái ra. Cô bé tuổi trạc mười sáu mười bảy, nhan sắc tuyệt đẹp, không sơ sánh kịp. Ông già trỏ cô gái bảo Sinh rằng :

— Đây là con gái lớn, tên gọi Thập Nương. Ta vốn bảo là nó rất đợi đôi vẻ xinh, vậy mà chẳng coi cô chồ là khác giống cỏ cây vậy! Tuy nhiên, việc hôn nhân là việc lớn, quyền chu mi chỉ có 1 nửa, nên nhà hay không, vẫn là tùy ở nơi anh.

Côn Sinh trông thấy Thập Nương, trong bụng yêu lắm, nhưng ngoài miệng không tiện nói ra, chỉ lặng lẽng ngẫm nghĩ. Bà cụ nói :

— Tôi biết bụng anh ưng lắm rồi! Xin cứ vẻ trước, tôi sẽ cho Thập Nương đến ngay.

Sinh vâng dạ rồi rảo bước ra về. Ở đến nhà nói chuyện cho cha hay. Ông trong lớc bất ngờ, lưỡng sướng không biết từ tới ra sao bèn gọi con mấy câu bảo sang bái tạ ông phúc. Côn Sinh không chịu đi, ông cho đương trách mắng thôi hãy hoa đã đúng ở trước cửa, tội nỗi thao bậu đông lắm. Thập Nương lén ghé bên kín cha mà chẳng. Ông bà thấy qua đâu sinh đẹp đặc đáng, đều lấy làm mừng. Ngày đêm hôn lý làm lễ hợp cẩn, vợ chồng rất tương đắc.

Từ đấy thần châu chược vẻ phòng nhân thường đến chơi nhà con rể, hiện nào thấy ông bà mặc áo đỏ là nhà cô tin mừng, mặc áo trắng thì phát tài, lần nào cũng nắng ứng nghiệm. Vì thế nên nhà sinh dần dần trở nên giàu có.

Chỉ khổ một nỗi, từ hôn kết thông gia với thân, thì thường nhà chồ sáu cũng có chầu chược, tuy ai cũng bực mình, nhưng không một người nào đến mặng mỏ, ra chạm vào chồng. Riêng cô Côn Sinh bấy còn tính trẻ con, lúc nào trong bụng cao hứng thôi quên, đi cơ sẩm bừa, không tránh, mà bề tức tực điều gì, thì lại nhè chồng đem đạp lên cho đến chết, không hề thương xót.

Thập Nương tuy là người đón bầu nhân nhân, nhưng lại phải các tính hay cáu, thấy những hành-động của chồng như vậy, rất lấy làm khó chịu. Côn Sinh hết sự không hăng lòng, cũng chồng chịu vào đết tâm tính. Thập Nương có nói thế chăng gì giận đó nữa đâu.

Lấy vợ mà không biết chiều chuộng mà cho mọi, thì thà không có còn hơn! Chực cho lão chầu gì giận, bắt quá nó lôi mình chết là cùng chứ gì ?!

Lại đến Thập Nương đi, hàm sau nhà bỗng dưng phát hỏa, chẳng lan hết mấy nóc nhà, gương tà bàn phế hết thảy đều thành khan. Côn Sinh tức giận, chạy sang mắng kẻ tội Thập Nương mà trách rằng :

— Nước con gái đã không đạy cho biết đạo thờ bố mẹ chồng, để đến nỗi nó không có một chút giáo dục nào thế cho, lại còn nông cái tính mắt đạy của anh ra nữa ! Thân là bực chỉ công chí chính, cố lẽ nào lại bắt một thằng đàn ông phải vợ hay sao ? Vì nó đã số xét là tôi gây nên, thế cho mọi tôi cái lỗi gì ? Tôi lấm nên tội tai thân cũ tôi mà phải, đầu bầu tức sẩm sẩt, tôi chẳng cam đâu ! Nhưng bằng cớ từ sự như vậy, thì tôi đết lưỡn cả miệng thân để bảo thu cho mà coi !

(Còn nữa)

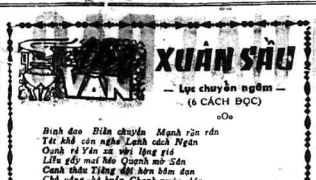

— Lục chuyển ngâm —
(6 CÁCH ĐỌC)

Bình Ban Biên chuyện Mạnh rần rần
Tết khắc cón nghe Lạnh cách Ngân
Oanh vũ Yên xa vời lặng gió
Liễu gầy mai hẻo Quanh mờ Sầu
Canh thâu Tiếng dội hòn bồm đon
Chế vắng nhà buồn Chanh nước dân
Thành đại Nguyện chung mơn Nhạt Nắng
Anh hùng Kiến tạo Cảnh hòa Xuân.

MAI DANH

ƯỚC NGUYỆN

(LỤC CHUYỂN NGÂM)

Oanh hòa Yên hợp Cảnh nên Duyên
Nước rợi non in Ánh vóc nguyên
Tình trọn Hiền yêu cao Việt tử
Ý chung nếu nghĩa Chánh đôn Quyên
Danh tài Hiền tế gương tranh đón
Đạo đức trai nhuận Tánh nhân Kiên
Thành chí Nguyện xuân vui Nhạt Thắng
Anh hùng Tiếng nổi Mạnh rằng Tiên

MAI DANH
(1964)

TÂM TƯ BÌNH LUẬN CUỘC

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

(TIẾP THEO TRANG 1)

Nửa giờ sau, tôi bèn vén phòng, dọc lại bảo: «ông nhà ở vào phía dưới. Kỳ sang, tôi gặp ông K. ông chỗ biết bán cung của tôi cho phái gởi lên bộ Quốc phòng. Sau đó sẽ có lệnh truy tố tôi. Vì khi xét bị truy tố, tôi sẽ được đem sang giam ở Khâm Chỉ bảo. lúc đó gia đình tôi sẽ vào thăm tôi. Ông K. nói thêm : Tôi hiểu vợ lo lắng của gia đình ông. Có lẽ trong gia đình ông người ta đã tưởng lầng ông chết rồi. Chắc ông cũng nóng ruột, muốn thăng tin cho gia đình đó lo. Nhưng không thể làm việc này được trước khi ông được chuyển sang khám Chí Hòa ».

Tôi nói : «Bây giờ chánh phủ đã có cớ mà bắt tôi tôi một cách công khai, tôi tưởng tôi có thể gởi tin về gia đình được !»

Ông K. nói : « Không được, đợi khi sang Chí-Hòa đã !».

Thật ra tôi cũng nóng ruột, và muốn biết tin nhà. Trước hết tôi muốn cho gia đình biết rằng tôi còn sống. Sau tôi muốn biết vợ con tôi có bị không bố không. Nhưng lúc ấy không có cách nào liên lạc được với gia đình. Ấy nên đành chịu bó buy. Chỉ còn cách là mong cho chóng được giải sang Chí Hòa mà thôi.

Khi tôi được đưa về phòng, thừa dịp người xếp gác đi vắng, anh em cai bên tôi tình hình ra sao. Tôi thật rõ lại những lời cung mà tôi đã bắt buộc phải ký, và tôi nói như vậy tôi sắp sang Chí Hòa. Nhưng có một số anh em ngờ vực và nói : « Nhiều khi bộ nói dối anh để mình ký cung, rồi họ cứ bỏ quên mình ở đây. Có người bị quên tới hàng năm ba năm đấy ! »

Tôi bèn tối kỳ cung nhận có liên lạc với hai ai quan nhẩy dù định đảng đến việc đảo chánh 11-11-60, tôi bảng ngày chờ ngóng tin tức và rất mong đến ngày được đem sang Chí Hòa. Vì có sang Chí Hòa mới được gặp thân nhân vào thăm hỏi.

Không những tôi muốn cho gia đình tôi biết tôi còn sống và không bị tên tại gì, tôi lại còn muốn biết tin nhà ra sao : vợ con có ai bị không bố bắt bớt gì cho chăng. Đã có lúc tôi lo cho vợ tôi và con gái lớn của tôi, vì tôi cho rằng Mật vụ thường tra khảo tôi được điều không gì thư tôi gì vô được. Lý do là không ai được chịu bút gây trong phòng cả, muốn viết cũng không được, và giá có viết được cũng chắc đã có ai đem nhẹ mang về gia đình hết.

Hôm 17 tháng 7, ở trong nhà giam tôi được tin các nhà nữ lại biệu tính ở trước Sở quân Mỹ. Sau đó lại có tin bàng vài trăm nhà sự bị bắt giam vào một khu. Vài hôm sau lại có tin các nhà sự được thả rồi.

Những tin tức mà chúng tôi được biết, đều do những anh em tù nhân trí thức được làm thư ký trên văn phòng, nên được đọc báo, được nghe các nhân viên ở Ty Công An và lại tiếp đến xuống nhà gam mà truyền đi cho anh em biết.

Bởi vậy mặc dầu tôi không được liên lạc với gia đình, không được đọc báo chữ, mà nhờ có anh em thuật lại, nên cũng được biết ít nhiều tin tức ở trong nước, và cũng có thể thêm tôi một phần nào được đưa tranh của Phật giáo.

Thỉnh thoảng cũng có tin về công việc của tôi. Vài anh em quốc gia làm ở văn phòng có khi nghe lén được những mẩu truyện mà chán nên cũng an thì thảo về trường hợp của tôi, cũng thuật lại những mẩu truyện ấy cho tôi nghe. Theo ý mọi số người, thì Chánh phủ sẽ đem tôi đi giam nơi khác, không chắc đã phải là Chí Hòa. Theo một số khác thì Chánh phủ định bắt quân tôi ở Ty Công An trong một thời gian vì hạn định. Một số khác lại bảo rằng có lẽ tôi phải đưa trả về mặt vụ. Bạn đầu tôi cũng hoang mang vì những tin trái ngược nhau ấy. Nhưng sau, tôi không để ý đến nữa...

Thế rồi, hôm 22 tháng 7, năm 1963 bỗng 9 giờ sáng giữa lúc tôi đương nói mình ở trong phòng giam lấy giấy đến vào các khe phòng, để tập không chạy ra cần lúc ban đầu nữa, thì một người lính gác từ trên văn phòng đi xuống gọi tôi và bảo tôi phải lên văn phòng có truyền. *(Còn nữa)*

Đại ý R. nói : « Con gái ông bà là gì ra anh quân đội nhân lắm rồi. Bây giờ cô ấy không còn được làm ở Hàng Không Việt Nam nữa. Nhưng có ký lại làm ở Viện Văn hóa Đọc ».

Hữu tình hay vô ý, Đại-ý R. đã làm cho tôi được biết tin nhà đó chết. Tôi nghĩ : « Nếu vậy, thì là vợ con mình cũng bị đi bắt rồi. Con gái mình chắc vô sự. Con vợ mình thế sao ? »

Thấy tôi lặng yên, Đại ý R. nói : «Bạn nhà có viết thư vào đây hỏi chúng tôi xem có biết bọn con đó nào đi bắt chưa đấy không. Lời lẽ cũng cũi lắm. Vì Ủy Ban Liên Phái Bảo Vệ Phật Giáo cũng viết thư đòi trả ty do cho ông đấy ».

Tôi lặng tai nghe mà không nói năng nửa lời.

Lập bàn tự khai song, lính gác lại đưa tôi về phòng giam.

Sang hôm sau, có lệ người lính gác đã sơ ý, mà cho tôi đi tắm cùng với mấy người bị giam trong những phòng bên cạnh. Do đó tôi mới làm quen được với những anh em quốc gia cùng chung một bình ngộ. Vì cùng do đó, tôi như được anh em đưa tin về nhà. Nhưng chỉ đưa tin miệng thôi chứ không gửi thư từ gì vô được. Lý do là không ai được chịu bút gây trong phòng cả, muốn viết cũng không được, và giá có viết được cũng chắc đã có ai đem nhẹ mang về gia đình hết.

Hôm 17 tháng 7, ở trong nhà giam chúng tôi được tin các nhà nữ lại biệu tính ở trước Sở quân Mỹ. Sau đó lại có tin bàng vài trăm nhà sự bị bắt giam vào một khu. Vài hôm sau lại có tin các nhà sự được thả rồi.

Những tin tức mà chúng tôi được biết, đều do những anh em tù nhân trí thức được làm thư ký trên văn phòng, nên được đọc báo, được nghe các nhân viên ở Ty Công An và lại tiếp đến xuống nhà gam mà truyền đi cho anh em biết.

Bởi vậy mặc dầu tôi không được liên lạc với gia đình, không được đọc báo chữ, mà nhờ có anh em thuật lại, nên cũng được biết ít nhiều tin tức ở trong nước, và cũng có thể thêm tôi một phần nào được đưa tranh của Phật giáo.

Thỉnh thoảng cũng có tin về công việc của tôi. Vài anh em quốc gia làm ở văn phòng có khi nghe lén được những mẩu truyện mà chán nên cũng an thì thảo về trường hợp của tôi, cũng thuật lại những mẩu truyện ấy cho tôi nghe. Theo ý mọi số người, thì Chánh phủ sẽ đem tôi đi giam nơi khác, không chắc đã phải là Chí Hòa. Theo một số khác thì Chánh phủ định bắt quân tôi ở Ty Công An trong một thời gian vì hạn định. Một số khác lại bảo rằng có lẽ tôi phải đưa trả về mặt vụ. Bạn đầu tôi cũng hoang mang vì những tin trái ngược nhau ấy. Nhưng sau, tôi không để ý đến nữa...

Thế rồi, hôm 22 tháng 7, năm 1963 bỗng 9 giờ sáng giữa lúc tôi đương nói mình ở trong phòng giam lấy giấy đến vào các khe phòng, để tập không chạy ra cần lúc ban đầu nữa, thì một người lính gác từ trên văn phòng đi xuống gọi tôi và bảo tôi phải lên văn phòng có truyền.

(Còn nữa)

Ý KIẾN BẠN ĐỌC

Chúng ta đã làm gì CHO GIA ĐÌNH TỬ SĨ?

Trong những năm gần đây, hoạt động phá hoại V. C. mỗi ngày một gia tăng, cực điện chiến trường mỗi ngày thêm ác liệt, số tổn thất về nhân mạng do đó cũng lên tới mức khá cao.

Theo thống kê chiến sự trung bình mỗi ngày phía ta có tơn 5 đến 10 chiến sĩ hy sinh trên khắp lãnh thổ, đó là chưa kể một số khác bị thương nặng nề.

Thành thực mà nói, chúng ta nhìn đến mình đã! V.N. ta đó nay, chúng ta chưa làm được gì để trả ơn ... ng đáng những gia đình có con, em, chồng, cha đã hy sinh tính mạng để bảo vệ Lý do cho chúng ta.

Mươi hai tháng lương (binh lí) cấp cho gia đình có lẽ chỉ vừa đủ giúp cho thân nhân đủ tiền phí tổn lo việc mai táng cho người quá cố mà thôi nhưng cái trường lai của người góa phụ với bầy con nhỏ sẽ được ai lo giúp ?

Nếu vừa đề nay lên, chúng tôi cũng đề hiểu rằng hiện nay ngân sách Quốc gia eo hẹp và còn phải đối phó với nhiều chi phí khác cấp bách hơn ; thêm một chi tiêu tơn lớn là gia tăng đồng góp của nhân dân, mà người dân thì hiện nay đóng góp đã quá nhiều rồi...

Do đó, chúng tôi đề nghị với H.Đ.Q.N.C.M. hay cho phát động ngay một phong trào Quốc gia Tương trợ gia đình tử sĩ.

Phong trào này phải được toàn dân cũng như toàn quân tích cực tham gia sẽ hưởng ứng một cách hiện tại và tương lai.

Với số tiền tích thêu của phong trào CMQG. Đem đổi Cần lao, quốc chống cộng v.v.

Chánh phủ đã có sẵn một ngân khoản để thành lập tổ hay giúp Quý Q.G.T.T.G.B.T.S. sẵn, sau đó sẽ tổ chức những chợ phiên, sẽ sở, sự thuận tây nay, chỉ là một giải pháp phiến diện, chỉ đạo các được phần nào mà thôi ! Chúng thấy sự giúp triệt để được ! Tuy vậy tất cần thiết » (xé bao sau).

2) Dân no ấm... — Nhiều người thường quả quyết : « Có lẽ cho dân được no ấm là tự thân ». Dân sẽ lao vào diệt Cộng, để bảo vệ quyền lợi của mình ».

Thoạt nghe, có vẻ hơi lý, nhưng thử lập luận trái lại, sẽ thấy :

Người ta thì khi đói rách, hàng ngày phải chạy gạo, sinh lo ăn uống bữa, thì không thiết gì hết. Đến khi no ấm, phẩm phẩm tới quan trọng thì mới đề làm đua vị, danh lợi, dám liều thân sống, phá hết cản ngay hiểm.

Nhờ yếu điểm tâm lý này bên Việt Cộng đã lấn lấn, mon trên, thu hút được một số đông gia nhập cùng hàng chúng. Vì vốn sẵn hiểu danh, hiểu thắng, con người đề bị mê quang, hiểu gạt. Vậy là : no ấm để thêm Cộng hòa chống Cộng. (Nhưng, đây chỉ là một thiểu số).

Chưa thường lượp chắc : Vốn để dinh cùng ở các sẽ nghiệp cơ xưởng lớn, (Tuy hơi lạc đề, nhưng cũng thiết yếu).

Khi thất nghiệp, người dân đói khổ biết bao ! Rồi vận động mãi, tôn cá chơi, cá đua, mơ ước được việc làm trong sở.

Những thăng đầu lãnh lương, cả gia đình người sung sướng vô hạn, vì từ nay no ấm, khỏi lo nghĩ, khỏi lo nghĩ, khỏi lợi đến sau... Trường như sẽ biết ơn ông chủ sở đến trọn đời !

Nào ngờ, ít lâu sau tự nhiên cảm thấy có nhiều ý kiến bảo nhỉ « đang bị bóc lột » sết ra. Nguyên lý. Thế là : no ấm sung sướng rồi, người dân mới vùng lên rồi nhau đình công, thì ghét chủ sở (mà trước có chủ như ân nhân) ! (Công thuộc thiểu số).

Kết quả : no cơm, ấm cật, mối dám đặt... phản nhau » !

Vậy thì, chủ trương « dân no ấm » để diệt Cộng đang hay sai ? Xin thưa ngay : có thể sai — như vừa trình bày. Và « tất đúng », rất cần thiết (xé bao sau).

Có như thế, chúng ta mới khỏi bị Cộng vơ lượng thêm, nó, khi tràn khắp nẻo đường đất nước, ta kết gặp những sinh tăng trên đều bày tức thời hoặc trên người quá phụ đơn đặc.

PHÙNG QUÂN

Chương trình Cách mạng NÔNG THÔN

do LÊ-MINH-TIẾN phụ trách

(Tiếp theo trang 1)

Tuy nhiên, lẽ «thành bại», tự ngàn xưa, lại vẫn tùy thuộc ở yếu tố «thân, sự» mà ra !

«Con người», nhất là đồng bào nông thôn, đang cần được «Giáo» «Dưỡng» đầu hòa sẽ đầy đủ. Rồi, tất cả, ai cũng được chính quyền tin dụng thật «đúng chỗ» tuy theo khả năng, tự nhiên, cả dân tộc sẽ tự động chung sống trong khối « đại đoàn kết ».

Do đó, một « sẽ hội mới » được dựng lên. Tính thân cách mang, tác phong đạo đức, được thăm nhuần, phát triển ngay từ thân, những «thiếu đích», «phong trào», theo tổng « giai đoạn kế hoạch » rất hợp tình hợp lý.

Chính nghĩa Quốc gia cũng sáng tỏ, nhân dân cũng hăng say tham gia mọi công tác đoàn thể, cùng «em » bết minh, biết người», «ai nhiên, cùng đồ tạo ra và thế » Thiên thời — Địa lợi — Nhân hòa » đã tận diệt bọn V.C. vô thần, thống nhất được xứ sở, cùng vui bước lên đường « vàn minh, tiến bộ » trên ngập ánh sáng tình quang của « tự do » và « dân chủ » trường tồn...

o0o

II.— Hai chủ trương

Từ trước đến nay, thảo luận về văn đề « chiến thắng Cộng sản », đã có khá nhiều chủ trương được tung ra. Nhưng ít khuyết điểm nhất có lẽ chỉ còn hai, như sau :

1) Bình Hàng Tướng Mạnh.— Nếu cùng dân quân ra mặt địa điểm để giao tranh phân chia thắng bại, hoặc đem quân đi đánh phá tại mặt quốc gia địch (khác biên giới) thì tế chiến binh hàng tướng mạnh tất thích hợp, chắc chắn sẽ thu được nhiều thắng lợi.

Nhưng, trường hợp diệt Cộng ở miền Nam VN hiện nay khác hẳn.

Vì bọn Việt Cộng phát sinh từ ở một sẽ hội bất công, thích ứng với ý quảng đại quần chúng nghèo khổ đây bất mãn, lại hoạt động ngay trong đất nước nhà, nên giải pháp quân

TRỊ BỊNH...
Ông TĂNG-TÒNG tự TĂNG-HÀ-KIỆN trị bịnh NHÀ THUỐC QUẢNG THÁI HÒA tổ đại ở Hàm Nghi — SAIGON K.N. số 624 B.T.T. ngày 18-12-63

— Không khạc nhổ, hút thuốc trong các rạp hát,
— Đỡ rác vào những nơi đã chỉ định sẵn.

Từ Nhà kho Quán Văn Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

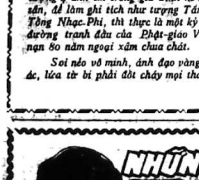

GIỌT CUỐN BÔN PHƯƠNG

(Tiếp theo trang 1)

Một Trung-tâm Phật-giáo phải được xây dựng tư ra trên một thửa đất rộng phải hàng ba bốn mươi mẫu tây đất trong đó phải có những khu vườn âm u, những cây bồ đề đại-thọ, cho khung cảnh được vừa thanh tịnh, vừa nên thơ, vừa bát ngát uy nghi, xứng đáng của một quốc gia, xứng đáng của một tín đồ cố-hữu đã đủ đắc đắn-lực, chống đỡ mọi cuộc ngoại-xâm từ bao nhiêu thế hệ, mặc dầu những cường-quốc xâm-lăng mạnh hơn chúng ta gấp trăm lần.

Và nếu ở Phật-tử chúng ta chỉ bỏ ra người nghèo rỗ, người giầu thì nghèo, thì vận đồng, chắc chắn chúng ta sẽ có một Trung-tâm Phật-giáo, vì-đại không kém gì những ngôi chùa ngày nga trang-lệ ở các nước bạn chúng ta như Thái-Lan, Cao-mên, Nhật Bản.

Nhưng ngoài việc xây dựng một Trung-tâm Phật-giáo, chúng tôi đề-nghị cũng Thượng tọa Viện-trưởng nên xây thêm bảy tòa xen ở bảy nơi mà các vị đại đức, Thượng-tọa đã tự thiêu.

Ở Saigon chúng ta phải tập tại ba nơi, ngã tư Phan đình Phùng, Bùng binh Saigon và trước cửa bộ Nội-vụ mỗi nơi một tòa sen.

Riêng chỗ Thượng tọa Quảng Đức tham-thiền, đăng lửa tam-muội để chân-ấp lửa đâu xăng, lại được cái may mắn ở trước tòa Đại-sứ Cambodge.

Chúng ta nên nhờ ngay bộ Ngoại giao, hay nhờ Phật giáo Cao Mên mua đùm của Vương quốc Cambodge tòa Đại-sứ này.

Cambodge là một Vương quốc Phật giáo, Thái-tử Sihanouk là một người Phật giáo, và hình như cũng là một trong các người quan biết của Thượng tọa Thích quảng Đức khi ngài ở Nam Vang.

Biết đâu Vương quốc Cao Mên sẽ không bán cho chúng ta bằng một giá tượng trưng, và lấy làm thích thú đã tặng cho Phật-giáo Việt-Nam một ngôi chùa đáng quý, mà lịch-sử phải ghi sự-tích. Thực là một việc mà chúng tôi mong rằng Thượng tọa Viện trưởng, Viện Hóa-Đạo chớ nên bỏ không lưu-ý.

Trong ngôi đền này nên chúng ta có thể làm thêm tượng ý anh em trong gia đình kẻ bạo, bất quỷ ở ngoài nữa, để làm ghi tích như tượng Tân Cối trước cửa đền Tổng Nhạc-Phi, thì thực là một kỷ niệm đáng ghi trên đường tranh đấu của Phật-giáo Việt-Nam sau một cuộc nửa thế kỷ.

Soi nào vô minh, ánh đạo vàng muốn thuở trừ gian ác, lửa từ bi phải đốt cháy mọi tham sân.

TỪ-BÍCH

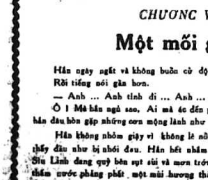

XIN CHÁNH QUYỀN LƯU Ý

Saigon, ngày 3 tháng 2 năm 1964 d.l.
Kính gởi ông Chủ Nhiệm « Báo Thời Luận »
29 đường Tự-Do Thu Thâu
SAIGON

VIỆT NAM CỘNG HÒA
Kính độ Trung Tướng Quốc Trưởng Lâm Thời V.N.
Kính Ô. Quốc Trưởng.

Anh em Chiến sĩ chuẩn bị cho chế lệnh Ông, xin Ông lấy lượng khoan hồng mà thu thập cho những Cán Nhân vị phạm trước ngày 1-11-1963, với tánh cách ép buộc của chế độ cũ.

Saigon, ngày 4 tháng 2 năm 64

Cơ Sở Phạt Đoàn
BÙU SƠN KỲ HƯƠNG
PÁNQ-ĐỨC-BẢY
Ký tên và đóng dấu

Kính thưa Ông Chủ Nhiệm.

Chúng tôi là bạn đọc thân mến của quý báo Thời Luận mà Ông là Chủ Nhiệm.

Trân trọng kính gởi đến Ông những nguyện vọng thiết tha hầu nhờ Ông vui lòng chuyển đạt đến nhà Hữu Quyền sau bớt phần nào cho chúng Dân nhờ.

Thưa ông, trong nhiều năm qua dân chúng tính cờ phải mang một gánh nặng nề thật nặng nhọc thế! Lưu hành ze tự động đến theo tỷ lệ phân khối cho se nhiều người và ít giết tại mà trước kia chúng tôi không biết đưa vào đâu để xin bớt, tay cố đôi khác. Chúng tôi nếu ra những thức mắc thắng bằng cách biệt cho những loại ze cũ mất giá vẽ ze mới giá đau. Chúng tôi muốn đề cập đến ze Citroen từ lí ngựa trở lên, ze Vedette ze Vendôme và ze Nhông ze ky phải rap thêm 200đồ ze lớn nặng ze phải gắp đôi, như vậy rất hăng cho những kẻ « Tân Đại » mới mang những ze cũ kỹ, rất hay giá bán rất thấp ít ai muốn mua, đem bán lại sau 2 hoặc 3000đ, chúng tôi không nói, đành chịu phải đề đi chuyển những gì, chúng tôi cần, cho những phải đề nhân đu.

Thưa ông, đây là nguyện vọng tha thiết nơng nhờ Ông vui lòng xin thay chúng tôi, xin nhà Hữu Quyền hai đều :

1) Những nam không đủ tiền nạp thuế và phải xin bán ôn bớt luôn đề chúng Dân tiếp tục đóng những năm sau.

2) Đành thuế những ze cũ kỹ nói trên theo ze « Tuyc Dụng là 500đ mỗi năm cho chúng tôi được tiện bề đóng góp cho khỏi mang tiếng là Công Dân trốn thuế.

Trong lúc cho đơn tôi được chấp thuận chúng tôi thành thật cảm ơn ông Chủ Nhiệm.

Trân trọng kính chào tay dựng.
Ký tên : Những Công Dân nghèo.

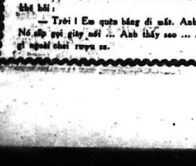

Tiểu thuyết trinh thám
phỏng tác của ĐẠI PHONG

SỐ 20

CHƯƠNG VII

Một mối giây

Hắn ngây ngất và không buồn cử động.
Rồi tiếng nói gần bên.

— Anh ... Anh tỉnh đi ... Anh ...

Ô ! Mà hắn ngủ sao. Ai mà đe đến phá hạn thế nây tình mộng, hắn đâu bỏn gặp những cơn mộng lành như vậy.

Hắn không nhớm giậy vì không lẽ nổi tay nữa. Hắn mở mắt vì thấy đau nhẹ bị nhói đau. Hắn hết nhắm mắt lại mở.

Siu Linh đang quỳ bên sự sáu và mơn trớn một bên bằng một thăm tay đến cuốc phăng phắt, một mùi hương thơm phảng phảng.

— Em quý trời cho anh trước khi tên gác gõ nó tỉnh. Hãn khẽ hỏi :

— Trời ! Em quên bằng đi mất. Anh tỉnh rồi ư ?... Em sợ quá. Nó sắp gọi giậy nữa ... Anh thấy sao ... Anh rõ em chả có hãi giới gì ngoài chút rượu ta.

Nàng hăng hái lấy tay cởi trói thấy thế Văn Hải vội nhắc nàng lấy con dao nguy gần đấy.

Một phát sau Văn Hải ngồi dậy trên đống rơm.

Hắn nắn bóp tay chân một hồi rồi nói :

— Cám ơn em.

Siu Linh lấy rượu rót một ly đầy, uống một hun rồi đưa Văn Hải. Hắn nốc một hơi rồi lại vói thêm.

Mắt khi bưng rượu, Siu Linh lại nghiêng mình. Hai tà áo ngủ xa xuống và đùng ra. Văn Hải lực tối lấy thuốc ra châm đưa cho Siu Linh một điếu.

— Tốt. Hãn nói. Sau mản khỏi người tan, em kể cho anh nghe tiếp Siu Linh nhìn hắn, hai mắt long lanh.

— Em đập nó ngất sau và trói gọn trong phòng khách. Tại sao thế ?

— Vì em say anh quá. Hãn em đi.

Đu nàng là gái đã tính được vự ngay hiểm kích động xuân tình Đu nàng thành thực. Hãn không cần biết.

Cả hai ôm nhau trên đống rơm ấn hiện dưới lần áo ngủ của Siu Linh đang phơi nhân. Văn Hải gối đầu lên ngực cô gái.

— Nghề anh, cứ phải hy sinh nhiều quá.

Trước mặt nàng, hắn chợt thấy lo. Một mối lo đã quên sau sau bao năm lo lắm. Một điều lo phi lý. Hãn chợt nghĩ đến « ông chủ » hồi tối ... Trách bao ngài tính ... quyền rồi sáng sớm.

Siu Linh vẫn đầu Văn Hải sướng. Mới nàng sẽ gần, mặt nàng đại đi ... Giọng em như khúc nhạc.

Tùng phút bay qua, giây phút trôi đưa, mọc mặt cơn lốc mà không ai đến nổi thoi gian. Giây phút bất đợi.

Siu Linh thì thào. Hãn nhìn em. Đương là em điên. Em quá sung sướng. Hãn đến không nổi. Em vẫn thực để đến tay trong hạnh phúc.

Nàng mặc áo chim Văn Hải hết sạch đưa chỏa mặt hãn ra hai phần sáng phân tối. Một khuôn mặt cứng rắn, lạnh như tiền.

Anh có vẻ đẹp nét hồn không ai hoàn toàn chinh phục được anh. Tối lên chỉ ám được phần sác, nhưng lấy lại được phần hồn.

Hãn cười.

— Đừng vội. Vì anh bắn đứt phần hồn của em.

— Có lẽ trong anh đẹp quá. Đây cái đẹp chứa chan tội tối. Nàng nói.

Văn Hải đứng dậy đã mười một giờ đêm. Bạn ngoài sương rơi, gà thấy lạnh. Hãn đó cứ gái đứng lên.

Hãn đi trước. Sau lưng nàng nói :

— Tên cớm nói đúng. Anh ...

— Nguy hiểm thật ! Văn Hải tiếp lời

Vào phòng khách Văn Hải đưa thông hình cho nàng coi.

— Việt khu. Nàng đọc. Em biết ngay mà.

Hãn sol gương. Quần áo đầy vết tàn thuốc. Cổ áo gấy. khiu tay trái rách bươm.

— Em không hiểu nổi. Nàng nói. Tên kia là Cảnh sát mà.

— Đây là một vụ cớm rắc rối lắm. Anh chưa cắt nghĩa được.

Hãn lại gần Ly Xen. Tên này chưa tỉnh. Quay lại cô gái, hãn mỉm cười.

— Yên chí ! Anh cam đoan em không liên lụ gì đâu. Anh ra lấy xe đem đi.

Mở cổng cho anh.

— Anh đi nguy sao ?

Hãn quay lại vòng tay ôm vai nàng.

— Lát nữa hãn thò lò với chiếc Sim ca và quảng Ly Xen lên đăng sau. Hãn tên nên gì đến tính đây, thấy chăn tay trợ chặt. Cũng tìm mặc nhiều những đấy rồi. Anh không biết lý nổi cớm bằng cách gì khác hơn là trợn sơn mắt.

Văn Hải trở lại tên nhà. Siu Linh đứng sững giữa phòng khách. Anh em, mắt nàng đó hoa, hãi giọt lệ long lanh trên má.

— Anh Hải.

(Còn nữa)

VU ÂN HOA - BẮC ĐẠI GIÁN-ĐIỆP

của TÀI-NGOAI-KHÁCH
dịch-giả hỏ TRƯỜNG-CUNG

(Tiếp theo)

KHÁM PHÁ RA VẢI BỘ MẬT ĐÁNG NGỜ

Kết quả của cuộc đều tra sở bộ đã đưa tới những thành tích khá đúng : Căn cứ vào những tài-liệu đã thâu lượm được thì thấy rằng những tin-điện đánh đi liết lộ về việc điều động bộ đội của Quốc quân như địa điểm, ngày giờ, quân số, trang-bị, kể cả năng lực tác chiến của bộ đội như thế nào đều rất chính xác, và công tác tình báo ấy đã làm một cách mau lẹ khác thường, đó tỏ rằng nhiệm vụ này quyết không phải do một nhân viên gián điệp thường có thể làm nổi được. Do đó, bản « Bảo-mật » có thể liên thêm một bước nữa là thâu hẹp phạm vi tình sát lại, bắt tay ngay vào việc đặc biệt chú ý tới mỗi số nhân viên cao cấp làm việc, lưu tới trong bộ tự lệnh. Chiếu theo những đường lối, mạch lạc trên, lại qua những công tác của đủ các ngả tình sát rất nghiêm mật, vụ án này đã tìm ra được đầu mối : Dư tâm Thanh, người vẫn thường ngày rượt chơi tennis trong Trung tây Câu lạc bộ với Tôn liên Trọng Tướng quân,— Tôn sĩ Viêm Xử lý trưởng trong sở Quốn vụ của Bộ Tư lệnh Trường quan Chiến khu 1,— Đinh lực Hành là Bí thư cơ-mật của Tôn liên Trọng, v.v... đều bị liệt vào vòng « khả nghi » mà nơi Trung Tây câu lạc bộ này, đã biến thành chốn liên lạc, trao đổi tin tức tình báo của Cộng sản. Chỉ đáng thương Tôn liên Trọng, ông ta lúc đó khác nào như kẻ bị bịt mắt, nhồi vào nắm trong trống mà vẫn không hay biết gì hết !

VỊ MỤC SƯ HỘ « DƯ » TRONG LỘ-QUÂN TÂY-BẮC

Dư tâm Thanh với tôi (tác giả bài Hoa bắc Đại-gián điệp này) vốn là đôi bạn gái chơi thân với nhau từ lâu rồi. Ông ta hiện nay (1961) là Phó Chủ nhiệm « Dân tộc sự vụ Ủy viên hội » của Trung-cộng, đồng thời là Điền lệ Cục trưởng trong « Nhân dân đại biểu hội ». Nguyên quán ở Thọ huyện tỉnh An huy, năm ông ta ở Bắc bình, đại khái cũng tới 60 tuổi rồi, theo đúng Cơ đốc, hồi trẻ từng làm mục sư tại nhà giảng-đạo phủ Khai phong tỉnh Hà nam. Năm 1922, tướng Phùng Ngọc Tường giữ chức Đốc quân tỉnh Hà Nam. Ông này cũng là tín đồ Cơ đốc, hay tới lễ nhà thờ Cơ đốc, do đó mà quen biết Dư Tâm Thanh.

Họ Dư là người cũng có đôi chút thông minh, lại bẩm mẫn, cho nên đã vừa ý Phùng ngọc Tường. Họ Phùng bèn mời ông ta giữ công tác truyền giáo trong quân đội. Từ đó, những người thuộc cánh quân Tây bắc đều biết rằng trong quân đội họ, có vị mục sư họ Dư, và họ đều gọi là Dư mục sư chỗ không gọi tên ra.

Kể từ đó, Dư tâm Thanh bắt đầu gia nhập trong công-tác lộ quân Tây Bắc. Đa từng có một thời gian khá dài, ông ta đảm nhận chức Hiệu trưởng « Tây Bắc quân từ đệ học hiệu », vì thế các sĩ quan và quân lính Tây bắc, trên dưới, già trẻ, không ai là không nhận biết ông ta.

Dục vọng Chính trị của Dư tâm Thanh rất lớn. Vì theo Phùng ngọc Tường từ đã lâu rồi cho nên tâm lý không khỏi có cái thành kiến rằng « kẻ nào tới trước thì làm chủ », vì vậy thường tỏ ra cực đoan bất mãn đối với Tướng quân Thạch, hễ có những cuộc vận động « đả đảo họ Tướng » là ông ta tham gia liền.

Năm 1934, thành lập «Phúc-kiến Nhân dân Chính phủ », tuy chỉ như bóng hoa đàm vụt nở vụt tàn trong khoảnh khắc, nhưng họ Dư cũng cố nhảy ra giữ ghế Bộ Trưởng Bộ Kinh tế của cái Chính phủ non yểu ấy.

Sau cuộc thất bại của « Phúc kiến Chính phủ », thì Dư tâm Thanh đã được liệt tên trong « sổ đen » của Quân thống-cục, vì thế tới đầu ông ta đều «lén lén lút lút » không dám lộ hẳn mặt ra. Cứ sống như thế cho tới khi mặt trận kháng Nhật nổi lên, và dưới cái khẩu hiệu « Toàn quốc nhất trí đoàn kết », Tướng giới Thạch và Phùng ngọc Tường bắt tay nhau hợp tác,— thì những nhân vật lỗn mỏn như loại họ Dư, tự nhiên nhỏ đó mà được khoan thai, và tới đó lại nhảy ra công khai hoạt động !

(CÒN NỮA)

— Số 26 —

Truyện dài tình cảm của **SĨ TRUNG**

« Rồi thầy dân chúng tới cầu thực kéo bị sóng lớn đánh văng xuống biển. Chồng tôi ai nấy muốn bật cười vì câu chuyện của thuyền trưởng, nhưng ở giữa tình thế này, chúng tôi lại nghĩ ngay đến vấn đề sống chết, vì sự mất mát chai nước ngọt đáng quý lý. Trong cơn ngưng khát, nước đối với chúng tôi rất qui vô cùng. Mang sống chúng tôi còn hay mất phần lớn đều do những chai nước ngọt đem theo được lúc thoát khỏi tàu.

Lê Công tỏ vẻ sốt ruột nên chặn lại nói :

— Được rồi, anh nên tóm tắt câu chuyện lại cho gọn. Tôi cần biết đoạn quan trọng lúc bảo tố đã đi qua và khi các anh trôi giạt trên mặt biển để tôi đoán xem anh Long còn sống sót không.

Quang nhìn Thủy với ánh mắt điệu hiền. Có lẽ anh đọc được ý nghĩ thầm kín trong tâm trí nàng sau câu nói của Lê Công, câu nói rất đúng ý muốn tha thiết của nàng. Quang trầm giọng nói :

— Theo tôi tưởng thì thầy Long có thể ... còn sống sót vì...

Quang ngập ngừng như cố nhớ lại hình ảnh của Long ở giờ phút quyết liệt sau cùng. Thầy chăm tới bỗi khanh :

— Vì sao hả anh ? Chẳng tôi có thể sống sót được hả anh?

Lê Công im lặng, nhìn đăm đăm vào đôi mắt nàng hiếp của Quang. Chính lúng chẳng cùng đang hồi hộp, chờ đợi câu nói tiếp theo của Quang. Quang hơi chầu đôi mày lại, ra chiều nghĩ ngợi, rồi chậm rãi nói :

— « Vì lúc tôi gần kiệt sức, tôi còn nhìn thấy mờ mờ bóng thầy Long lom khom bên chiếc phao, hai tay cho mạnh xuống một nước, cố sức bắt lại mối dây giữa hai chiếc phao bị sóng đánh dứt phăng đi. Lúc tôi gắt trời đã sáng rõ và mặt biển đã bớt xao động. Con tàu Phi Yến đã mất dạng trên mặt biển. Một vài đồ vật nhẹ trên tàu nổi lềnh bềnh chung quanh hai cái phao của chúng tôi. Phần lớn bọn chúng tôi đã kiệt sức hết, người nằm ngửa, người nằm sấp trên phao thiếm thiếp như sắp chết đến nơi. Chỉ có thầy Long và anh Tư thợ máy còn hơi tỉnh. Thầy Long lội xuống biển kéo cái phao bên tôi qật đính lại cái phao bên thầy để tôi tựa trở lên, lo sân sóc từng người một. Lúc nầy chúng tôi chỉ còn có hai chai nước ngọt thôi. nên người nào cũng khốc thì rằng chịu khát nhường lại cho người yếu sức.

« Từ sáng cho tới trưa thầy Long không uống một giọt nước. Thầy chăm sóc tận tình từng người một trên hai chiếc phao. Sức của thầy mạnh quá ! Hai người có thể theo kịp thầy là anh Tư thợ máy và anh Mỹ. Riêng phần tôi thì... không hiểu vào tôi thầy khát nước luôn nhưng chỉ được cho uống thêm giọng thôi. Uống không đã khát tôi bắt đầu thèm nước ghê gớm. Giá lúc đó mà được phép uống thả ga tôi có thể uống hết một lần một lít nước...

Lê Công hỏi :

— Hình như là đến sáng thì có máy bay khởi sự đi tìm kiếm ngay. Các ang có thấy máy bay không ?

— Gần xế chiều chúng tôi mới nghe tiếng máy bay. Tôi vội Chúng tôi mừng quá sức, không ai bảo ai, chúng tôi cùng ngồi nhỏm dậy hết, người mặt lên trời tìm kiếm bóng dáng chiếc phi cơ. Thầy Long đứng lên, đưa hai tay thẳng lên trời, la lớn :

— « Sống rồi! Chúng ta thoát nạn rồi! Anh em ơi, đứng lên, cởi áo quơ mạnh để người ta nhìn thấy mình. Mau lên! Mau lên anh em ơi !

Trong lúc Quang say sưa kể thì Thủy ngồi chết tiếng. Hai tay nàng siết chặt thành ghế, tim nàng đập mạnh lên khi hai giọng lệ trào ra khóe mắt, lăn dài xuống đôi má ửng hồng của nàng. Nghe Quang đến đó lại hình ảnh của Lê Công bỗng thấy thương chồng như người chồng yêu qui của mình đang hiển hiện trước mắt. Hành động cần đảm, anh hùng của Long giữa tai nạn khủng khiếp ấy chính là bằn chứng của chồng mà Thủy cảm mến, kính trọng từ thuở còn là đôi bạn thân thiết với nhau đã đến khi thành vợ chồng. Cảng nghe Quang nhắc đến hành động can trường của Long, Thủy càng thấy tim mình se thắt lại.

Thủy muốn gào thét lên vang dội để phản đối với Tư thần vì cái chết quá bi thảm, đau đớn của Long. Đối với Thủy cái chết của Long là một sự lật đổ to lớn, một biến chuyển trong cuộc đời nàng.

Thủy muốn hỏi Quang thêm nữa, nhưng quai hàm nàng cứng lại, lưỡi môi nàng tê cóng không thể thốt được, nên lời Bây giờ trước mắt Thủy, bức màn đen tối vì đại buồng rủ xuống làm ngẹt thở tâm tư, trí óc của nàng.

Lê Công như đã hòa tâm bôn mình vào tâm trạng đó nát, đau xót của Thủy nên chẳng cùng thấy sốt ruột muốn biết rõ tin tức chân thật về thâm cảnh của Long. Chàng hỏi nhanh :

— Rồi máy bay có trông thấy các anh không ? Họ có bay gần đến các anh không ?

Quang mỉm cười đáp giọng đy chua xót :

— Nếu máy bay thấy được chúng tôi thì chúng tôi đã thoát được thâm cảnh nầy rồi! Chúng tôi bơi hết, kêu gọi gần hết giọng họng mà họ không nghe, không thấy gì hết! Tội nghiệp thầy Long hết sức...

(Còn nữa)

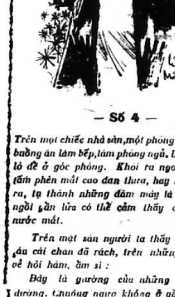

HAY CÔ GÁI MIỀN SƠN CƯỚC

của THỌ HẬU phỏng tác

— Số 4 —

Trên một chiếc nhà sàn, một phòng lớn vừa làm buồng an lành bếp, làm phòng ngủ. Lửa cháy trên lò đỏ ở góc phòng. Khói ra ngoài qua mấy lỗ phên mái cao đan thưa, hay nói cho đúng ra, tụ thành những đám mây là là mặt đất, ngồi lửa lừa có thể cắm thẳng cay cay chẩy nước mắt.

Trên mặt sàn người ta thấy giải ra nằm đủ cái chăn đã rách, trên những ổ rơm có vẻ hôi hám, ẩm ỉ :

Đây là gường của những khách qua đường. Gường ngưu không ở gần nhà sàn như mọi nơi, mà ở rách xa nhà sàn chừng hai chục thước.

Trong cái Lữ điện tuyệt vời nầy, lúc đó ngoài một bà già và một đứa con gái nhỏ độ mười mười hai tuổi, không còn có ai nữa. Cả hai đều đen như bồ hóng và rách rưới kinh khủng.

Tôi tự nhủ rằng :- Trời! đây là lất cả những quang cảnh còn sót lại ở chiến trường Chi-lang ngày trước. Binh đuổi Vương, nếu ngài được hồi-sinh, ngài trông thấy quang cảnh nầy, hẳn ngài không ngờ rằng tại những nơi có di-tích chiến tranh, dân miền Sơn Cước vùng nầy sự hãi đến thế, đến nỗi không có một ai dám lên đây lập ấp sinh nhai. Hàng mấy cây số bỗ hoang, một trang viện hẻo lánh thế nầy làm lữ điểm cho khách qua đường. gạo mà hoang-vu quá thế. Hơn 500 năm rồi, cuộc đao binh vừa còn man mác như ngày hôm qua...

Bà già ở quán trọ, khi trông thấy người ban đông hành của tôi, thất lên một lời kinh ngạc:

— Mã Công tử, Công Tử đến bao giờ thế.

Con đói lòng mày, với một dáng điệu uy-nghi, Mã Công tử đo một bàn tay lên như ra lệnh không cho bà gặp nói tiếp. Tôi quay lại người mà phu và ra hiệu cho anh ta không cần phải nói với tôi về những hành-tung bí mật của con người mà đêm hôm nay tôi sắp vừa phải trọ chung dưới một mái nhà...

Bà già cho dọn cơm ăn. hình ăn thật sang trọng quá sức trong tượng của tôi. Trên một cái « ăn lủ cao chưng độ 40 phân, người ta bày la liệt thức ăn. Nào là gà quay, nào là vịt hầm, nào là ốt trộn dầu, sa lách trộn ớt,

Bưa ăn thích soan như vậy kèm thêm có một thứ rượu hảo hạng: Cơm nước xong, chợt nhớ thấy chiếc đèn tranh treo trên vách, tôi hỏi cô bé có biết đánh đàn không, và tại sao lại có cây đàn lên nước bóng đẹp như thế nầy.

Cô bé không trả lời câu hỏi của tôi chỉ nói :

— « Mã Công-Tử đánh đàn giỏi lắm, và hát cũng hay lắm. »

Tôi bảo anh ta :

— Nếu vì thế được, xin nghệ-sĩ cho được nghe một bài hát nào. Biết đâu trong lớp người hoàn-tục này lại không có Tử kỳ sao.

Mã chiếm Sơn cười mà trả lời :

— « Tôi không thể từ chối một điều gì đối với một con người hoa hoa phong nhã như tiên-sinh.

Chàng vừa dứt dây đàn hát giọng thô. Tiếng hát thì ở ở vịt đực, nhưng rất dễ nghe, tiếng đàn nghe thánh thót như rót vào tai những điệu buồn khôn tả... Lời, thì mình ấy, rất miền xuôi hiểu sao được.

Tôi khen :

— Ông đàn và ca hay quá. Nhưng nếu tôi không lầm thì điệu hát vừa rồi không phải hẳn ở thổ ngơi trên đây và lại có vương vất một chút nhạc điệu Trung hoa cổ kính nữa.

Với bộ điệu buồn bã. Mã chiếm Sơn trả lời.

— vâng.

Chàng dứt cây đàn xuống đất và khoanh tay lại, chàng nhìn ngọn lửa gần tàn với một nét riêng biệt rất bi tình. Khuôn mặt chàng vừa cao quý, vừa hung tợn làm cho tôi nhớ tới khuôn mặt của Võ Tòng, vẻ trong truyện Thủy-hử. Cô lẻ cũng như Võ-tòng, anh ta nghĩ tới nỗi buồn của hay ta khi sắp phải giã từ nơi quán trọ và sắp sửa sống một cuộc đời lần lút, anh sống một cuộc đời tù tội vì phải mắc vào một lỗi phải làm.

Tôi cố muốn tôi kéo câu chuyện cho được trở về sự linh động của nó, nhưng anh lo không trả lời vì như cần mất đăm chiêu trong những lư trầng u buồn xa xôi. Bà già đi nằm trong một ổ rơm khuất nẻo sau bức màn xô mùi nâu.

(CÒN NỮA)

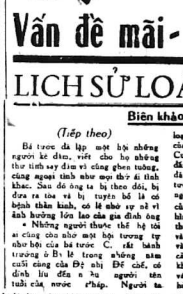

Vấn đề mãi - dâm trong LỊCH SỬ LOÀI NGƯỜI

Biên khảo của THANH CÁC

(Tiếp theo)

Bà trước đã lập một hội những người kẻ đâm, viết cho họ những thư tình say đắm vì cũng ghen tuông, cũng người tình như mọi thứ đi tình khác. Sau đó ông ta bị theo dõi, bị đưa ra tòa và bị tuyên bố là có bệnh thần kinh, có lẽ nhờ sự nể vì ảnh hưởng lớn lao của gia đình ông « Những người thước thể hệ tôi ai cũng cho như một bậc tương tự như bội của bà trước C. rất bành trướng ở B. lê trong những năm cuối cùng của Đệ nhị Đế chế, có dinh liu đến n hu người tên tuổi của nước Pháp. Người ta đã lập nên nhiều trường vị, trong đó có Tổng giám mục Ba-le là người đã cầu phúc cho các cầm đôi lại. Hội này đã giữ kín được rất lâu những rồi cũng không thoát khỏi sanh vuốt của sở cảnh sát đã thành ».

Sự nhục-giao giữa nữ giới

Con gọi là Nữ giới đồng tính đã hay đồng tính tình giao. Ai cũng công nhận rằng trong một dân tộc mà phong trào của nam giới bị suy đồi thì nữ giới lại con sự đồi hoa nữa.

Dubouc đã nghiên cứu về vấn đề này giữa các nữ nhục công thể. sao, đã ghi các câu nghề về bọn họ như sau : « Các phụ nữ nầy không đã y nhiều về tình ái đối với đàn ông mà chỉ để ý lắm nhau mà thôi.

Bọn phụ nữ nầy đã sưu biết nghệ thuật khoái lạc nên các thác loạn về cảm giác là ác tướng trong đó hầu hết ngày một lôi kéo đi xa. Cuộc đời của bọn nầy là một cuộc đấu tranh không ngừng cho sự đam đang, như là một sự nghiêm cứu tướng tại về vẻ đẹp thể xác. Cứ ngẫm nghĩa mà thấy thể trên trường của mình rồi lại so sánh với thân hình của các bạn đồng bội đồng tâm, họ tiết rất đau ra thấy thaat và tự tạo ra những khoái lạc lạ kỳ và rất nóng nhiệt, không phải các đến các ông nhà thông thái thì chỉ gây nên ở họ sự lạnh lùng và vô cảm. Những sự say cuồng bỉ hiểm ấy có bắc chấy trong ông các nàng nữ nhục công một cách thật mãnh liệt, thật gớm ghê... Những phong tục đó bại của họ lan tràn khắp nơi đến nỗi họ thường tổ chức những buổi diệc trong đó họ không cho một người đàn ông nào dự vào cả.

Thực ra thì ái tính phân thiên nhiên nầy có 1 mức độ khác cao tại Hy-lạp, và ta khó biết được họ đã làm những gì về đàn bà con gái ở sự nầy bị các nhà lập pháp của họ nhốc kín sau thư phòng. Số cho lại là các bà đã nổi danh, các nữ nhục công, các vũ nữ, các Hetaires, nữ triết gia, nữ thi sĩ, nữ hoàng hiện, người lại được kỷ do nào lan đầu vào tội lỗi. Những người nầy muốn vượt lên con trong lãnh vực học vấn và tinh thần siêu đẳng đã coi thường những nguyên tắc luân lý thông thường. Các nữ gia thời thượng cổ đã thì lại những sự đồng tình kinh ở ao nầy, rất có tích lịch về các phương diện bình lý tâm lý học.

Lucien đã tả 1 đêm say sưa của các cuộc nữ nhục giao dưới hình thức 1 cuộc đấu đoạt giữa 2 con đi Cléanisme và Leana :

« Léana bị bạn gái bỏ đi, thất nhận trong trường hợp nào nàng đã nhục giao với Megilla, và nàng bị cả gia sư giao tình đồng giao sư Cornathe nầy lôi cuốn ra sau, trong khi nàng con ngay thơ chưa biết gì sẽ chuyện tồi bại nầy. Léana nói :

— Megilla nên sẽ tỉ lau lắm, biết tôi một chiếc vòng cổ quý giá, và một bộ quần áo trong suốt. Cuối cùng tôi thuận ; khi bắt gặp Megilla mới ôm tôi bên như một người đàn ông. Cô ta tự cởi như đầu đóng, sau một bữa giọt như điên loạn, nàng nằm vật ra say sưa, khoái lạc.

— Thế cảm giác của mày ra sao ? Cléanisme hỏi.

— Thôi đừng hỏi nữa. Thật là một chuyện cầu xa. Tôi không thể kể đủ !

Bên cạnh dục tình đã thóa cả tính chất đồng cảm sáng, cho có nhạc tình cảm. Exquisel đã phân biệt hai thứ bệnh khác nhau ấy như sau :

Trong bệnh đồng cảm thì của bệnh ở bộ máy sinh dục nhưng vẫn kích thích phần ung tại não. Trong bệnh thứ nhìn, của bệnh ở trên đầu. Kả đồng cảm là nạn nhân của sự bẩn loạn thần kinh. Kẻ thứ đam là trò chơi của chính-óc tướng trung của mình ; ý thị bị mê sáng một phần.

Lorry cho rằng người đam đang bao giờ cũng bị kích thích tại cơ quan sinh dục.

Trong lịch sử của ái tình phân thiên nhiên, Sappho là 1 nữ Socrate của người Hy-Lạp. Xét phát điện triết lý của nàng là cảm tình luyến ái giữa nữ giới với nữ giới, và đích của triết lý này có ít ảy kích thích cơ quan sinh dục » nhưn trên đã nói, để thiến cho bộ không cần phân biệt giống (nam hay nữ) miễn là kích thích được thì thôi. Do tên của Sapho mà có chữ « saphisme » ở nghĩa là « nữ giới đồng tính ».

(Còn nữa)

Số 26 — HỒI 4

CUỐN KINH KHÔNG CHỮ

Nhưng tại sao đầu hiệu huyết kỳ kia lại đem in trên khuôn cửa nhà chăng, phải chăng Đoạt hồn kỳ sau khi vỡ được bản «Vô tự chân kinh» rồi, sinh ra cao hứng, nên lại muốn diễn mặt mân khoái trò nhân tâm nữa, như đã diễn ra ở sao huyệt Kim giao đảo của Bảo trường Hoàng ngoái Đông hải ?

Bách Xuyên cười, nói rằng :

— Sở dĩ tôi bộc hiển đệ và Khả Linh hãy chịu nhận lành ở không nên tranh chấp với bọn người trong gian nhà có kia làm gì ! Trên đường đi, chúa Khả Linh lâm lác đã làm cho ta rất cao hứng, Đoạt hồn kỳ lâm điều ác thì ta đã mất thầy tai nghe rồi, đến như ông ta lâm điều thiện, thì ta lại cảng nên biết để mở rộng tầm con mắt ra. Gian nhà cổ kia treo lưng vào nói, sườn núi bắt quá độ hơn bên trượng không lấy gì làm cao lắm. Chàng ta ăn uống xong, tìm chỗ cột ngựa lại leên nữa... Từ cao nhỏ xuống, đã không bị lộ hình tích lại thấy rõ ràng những gì xảy ra ở dưới.

Ba người đang cơm xong, đem ngựa cột vào một chỗ kín. Chẳng mấy chốc, trăng đã lên cao, ánh sáng lóng lánh chiếu xuống cảnh vật rừng núi, chỗ trắng chỗ đen nổi bật lên như một bức vẽ. Mọi người đã từng kinh nghiệm biết rằng sang canh ba Đoạt hồn kỳ mới tới, tuy vậy bọn mình là những kẻ đi coi lén thì cần phải tới sớm hơn. Ba người bèn sẽ sẽ vạch cành lá lên theo những lâm cây rậm rạp để leo vòng quanh lên sườn núi phía sau gian nhà cổ.

Trong nhà không có ánh đèn lửa, cũng không nghe tiếng người hoặc mấy mươi tiếng đồng. Cái ao trước nhà, đã tác có những tia nước vụt lên, nhưng những con cá giật mình sang lên đăng thời phát ra những tiếng phá nước trong trào, càng làm tăng cái vẻ trầm tịch của khu rừng núi bao đêm.

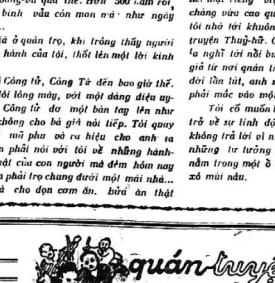

Nơi đây, tuy rằng đây núi chạy theo đường vòng ngoằn, nhưng vì đêm tĩnh nên tiếng trống cầm canh từ các làng và xa mà ngoài cảng vang vẳng đưa tới. Sang canh hai rồi, phía dưới sườn núi bỗng thấy hai bóng người lướt qua rồi lẩn mất vào trong bóng tối những lâm cây quanh đây.

Bách Xuyên và Thanh Dương được không ngờ rằng ngoài bọn mình ra, lại cũng có kẻ khác nữa đến đây để đó xem bí mật của Đoạt hồn kỳ. Riêng Khả Linh lòng chẳng bỗng nổi lên những kỳ vọng viển vông mà tự chàng cũng không hiểu tại sao lại nghĩ tới những sự việc xa lắc, những kỳ vọng quá mong manh như thế được. Giữa lúc rõ ràng với những do trường vô lý, mông mênh, không đầu đuôi, chẳng chợt cảm thấy như cả một gì nhẹ, một cánh hoa rụng hay một chiếc lá rơi, sẽ chạm vào nơi cả ao.

Chả ba người nấp là một bụi cỏ dày và cao, phía sau lưng, cách độ bốn năm trượng, ngoài hai gốc cây lớn ra thì toàn tả đã trực lớm chớm.

Khả Linh thấy có việc gì hơi chạm vào gây mình, tuy mim và nhẹ không giống như ám khí nhưng chàng cũng có cảm giác là lạ như tưởng đó là một lá ám khí chỉ không phải là trường hợp một lá cây, một cành hoa tự nhiên rơi xuống... Chàng quay phắt mình nhìn về phía sau, không thấy gì cả, trong khi đồng thời tay sờ lên cổ áo, sờ ngay được một chiếc lá cây ! Chàng mừng cuống lên, tìm đập như trăng đã hồi cơ hồ muốn ra lên được. Nhưng cũng có thể chỉ là lên ngon cây cách đó bốn năm trượng thôi, bụng nghĩ thế toan soi Khả Linh sẽ sẽ đi lên, vì phía sau đã bảo cho Đạo trưởng biết cái tin Đoạt hồn kỳ đã cướp lấy cuốn «Vô tự chân kinh». Chợt thấy Bách Xuyên chỉ tay xuống một lâm cây ở dưới chân nói, tức lướt một cái rồi

— Hiền đệ coi nầy ! Ta nghĩ rằng Thiên sĩ đạo trường của ở góc cây phía sau, vậy mà không đầy một chốp mắt, đã lên tới chỗ bọn trác đuổi kia đó. Tuần pháp là đến khá, có lẽ trong đó không có được người tầm nhà !

Thanh Dương và Khả Linh nhìn theo tay Bách Xuyên, thấy một bóng một người gầy gò, từ trong bụi tre lá ra, giơ tay ra hiệu như ý bảo yên lặng rồi lại thụt vào trong bụi tre mất.

Bách Xuyên nhích lại gần Thanh Dương, sẽ nói thầm vào tai :

— Tính nhầm mà coi, phía dưới đây có một cái bóng đen vừa nhảy vọt lên ngọn cây, trong lâm cây cao nơi vườn ao có người nấp, trên nóc chăng có ba người, trong cụm trúc kia là Thiên sĩ, chẳng vào số mấy có anh em Sơn nữ? và còn Đoạt hồn kỳ sẽ tới nữa, cả thảy cả chín người chia làm năm bọn !

Trở ba người bọn ta tới nơi nhất ra, thì người nấp bên, ao kia kẻ là tới trước, đến người ngồi trên ngọn cây và sau cùng là Thiên sĩ Đạo trưởng. Nếu xét về khinh công thân phủ thì người nấp ở vườn ao hình như không biết rằng trên ngọn cây kia cũng có người nữa, mà có hai người cùng không biết là trong bụi trúc kia lại cũng có người.

Xa xa, tiếng hiêu sáng ba vòng đứt tiếng thì tự phía trước ao nhỏ lên giọng cười ghê rợn vọng tới lại xa gần như đồng thời Đoạt hồn kỳ đã vụt hiện tới bên ao với thân hình cao mảnh gầy, trong bộ đồ mặc đen ngòm.

Hình như ông ta lười không muốn phải leạn mặt vòng quanh ao, bên sẽ lăng vai một cái tung mình xuống ao, đạp nước lướt đi chỉ trong chớp mắt đã qua bên kia, đứng cách lâm cây có người nấp độ hơn một trượng, quay mặt vào phía gian nhà cổ, đưa mặt giọng nói nhỏ hơn tiếng ang ảo vo vo truyền đi :

— Anh em Tên trung Sơng sức, ra mắt ta đây !

(còn nữa)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

SAIGON THỰC TẾ

Bộ Kinh tế lập « Hộp thư ý kiến »

SAIGON (VTX).— Bộ Kinh Tế vừa ra thông cáo quyết định thiết lập một « Hộp thư ý kiến » để « tiếp nhận các ý kiến xây dựng một nền kinh tế lành mạnh » và để được có cơ sở cho chính sách và thiết thực của đồng bào các giới công thương kỹ nghệ gia « cùng giúp cho Bộ » góp sức vào việc tạo lập một xã hội phồn vinh cường công bằng ».

Vợ một công chức tầm xăng tự thiêu chết

GIA ĐỊNH.— Khoảng 4 giờ 30 sáng 19-2, ông Lê Thành Phước tung sự tại Quốc Gia Ngân Hàng nhà ở số 141/ lộ 5 đường Nguyễn văn Học (gần viện nông học) đã tầm xăng tự thiêu. Nạn nhân là bà Đương thị Qui 26 tuổi ngụ trong mùng. Tìm kiếm khắp nhà không thấy ông Phước mà cửa sa sau thì thấy một cái khăn bàng trước mặt : vợ ông đã cháy đen nằm cong queo bên cạnh mình trong màng.

Nghe đâu bà Qui vì ghen nên hủy mình.

9 người đợi tầm biển bị chết thê thảm

VŨNG TÀU.— Hai du khách đến nghỉ mát ở Vũng Tàu (Phước Tuy) nhân dịp Xuân, đã bị chết đuối ở bãi Ô-Quân Vũng Tàu vào ngày mùng bốn Tết.

Các nạn nhân đó: Huỳnh thị Sạch, 29 tuổi, và Huỳnh thị Điệp 19 tuổi, là hai chị em ruột, ngụ tại số 42 Lê Lợi Saigon, đã bị ròng dành nhận chìm trong lúc đi tầm biển ở bãi Ô Quân. Nạn nhân được vớt lên đưa về Bệnh viện Vũng Tàu cứu chữa, nhưng cả hai đều chết.

Hàng 100 người mất hồn chạy loạn trong rạp hát

GIA ĐỊNH.— Khoảng 11 giờ đêm 28 Tết khán giả đang xem hát tại rạp Văn Cầm ở Đường Võ đã Ngụy (Phú Nhuận), không có lửa đốt phát nổ tung, làm khán giả tưởng lựu đạn nổ ùn ùn chen lấn chạy ra khỏi rạp, sau đó mới hay hão !

Cứu con gái tự tử, chạ suýt chết

BIÊN HÒA.— Chiều 18-2-64, Cô Trần thị Lên 25 tuổi, ngụ tại Bình Trước (B.H) bắt chợt vớ chăng nơi lưu nhảy xuống giếng tự tử. Chạ cô là ông Trần văn Đậu, 49 tuổi vội bắt thang xuống giếng cứu con. Nhưng vì sức yếu nên ông Đậu bị ngất thở bắt tỉnh.

Rất may nhiều người hay tin chạy đến vớt được cả hai cha con ông Đậu lên, và chỉ vào nhà thương cứu cấp. (V. H)

1 ghe lưới bị sóng nhận chìm, 2 ngư dân mất tích

PHAN THIẾT.— Sáng ngày 11-2-64, 1 ghe câu của Ô. Nguyễn-Cang bị sóng to gió lớn nhận chìm ngoài khơi hải phận An Hòa quận Hải Long (Bình Thuận) lúc cho 4 ngư dân trên ghe này đều lâm nạn.

Ngày hôm 6. Nguyễn Cang bị mất tích, các ô. Nguyễn Ghé và Lê Phẩm nhờ nếu cặt bơ-nơm lênh đênh trên mặt biển suốt 1 ngày, đã nhờ 1 ghe lưới của đồng bào Phan thiết cứu vớt được.

Theo lời 2 ngư dân nhờ cứu thì biết, đêm thứ 4 cặt buồm con cá ô. Nguyễn Cương đã chết vì sức gió chịu lạnh không nổi. (L.H)

Tai nạn lưu thông 16 người bị thương

THỦ ĐỨC.— Chiều 17.2.64 tại xã Trần văn Lang lái chiếc xe đò Nam Thành số NCA 445 từ Xuân Lộc về Saigon, vừa đến ngã ba Bình Thái Thủ Đức (Gia định) thì gặp 1 chiếc mô-tô đi đến của Lê quang Yêu 16 tuổi cùng từ quốc lộ 13 đâm ra quay ngược về Thủ Đức.

Thình lình hai bên tránh nhau không kịp nên xe đã dụng banh xe gây hậu quả Yêu bay lộn nhào xuống lề, xe đã cán lên 1 nữ thanh niên lạ ngang trước Trạm kiểm soát Bình Triệu, gây thương tích cho 16 hành khách, trong số này có 7 người nặng là cậu Lê quang Yêu 16 tuổi, bà Đỗ thị Quý 50 tuổi, Phan thị Thu 54 tuổi, Ng. kim Thanh 17 tuổi, Ng. thị Lai 59 tuổi, Trần thị Lê 39 tuổi và Ng. thị Hoa 11 tuổi. Tất cả các nạn nhân được chở đến bệnh viện Nguyễn văn Học cứu cấp. P.V.

DU ĐẢNG

Chém nhân viên CÔNG LỰC

ĐÔ THÀNH.— Hồi 1 giờ 30 ngày 18-2-1964, tại bến xe đò Lục Tỉnh đường Petrus ký nổi dài, có ba tên du đãng thường cùng quyt ở bến xe, khi đang đổ trò bắt lượng đã bị ba nhân viên công lực, mặc thường phục tới chặn bắt. Ba tên du đãng đồng đã bắn chém lại để thoát thân. Vì bắt ngờ nên một nhân viên công lực tên là Tốt, chừng 26 tuổi, đã bị chém ba nhát dao, ở đầu, cổ và vai, vết thương khá sâu, bắt tính tại chỗ. Khi đó, thanh niên chứng du đãng thấy nhân viên công lực lâm nguy nên vội tiếp cứu. Một du đãng tên Võ hoàng Tuấn 18 tuổi, Tôn Long cũng bị đánh bất tỉnh ngay, cũng bị đâm bọn bỏ chạy.

Tên Long đã khai nhận là đầu đảng, đã hợp cùng bại đồng bọn là Nhạc tự Vẻ và Lâm, đã cướp giựt ở nhiều nơi. May nhờ có một thanh niên chống du đãng biết rõ hành tung của chúng nên kịp thời bắn chỉ nhân viên công lực tới chặn bắt.

Tên Long đã được đưa vào bệnh viện Chợ Quán, hiện bịnh tình của viên công lực Tốt rất trầm trọng. S. khi hàng bọ đã được đưa về b.ơn xa Cảnh sát.

KIM NGỌC

tiếp theo 9 trang 1

tạo ra chiến tranh, chống mọi có điều kiện sinh sống.

Còn nhân dân, cứ nhịu dụng hoài, « mặt cắt đã ba tháng », hết sức hăng say, lại tiếp đến thu thương khác, trên mức trung tam tối, lâu thanh...

Cho nên, để tiếu đi việc chống, không thể áp dụng đúc khái một chương trình, kế hoạch nào, coi là tuyệt hảo được ! Phải lấy luôn đối mới, phải linh động, vừa nghiên cứu, vừa thực chiến. Cả hai giải pháp chính trị và quân sự cùng được triển để thi hành và điều hòa trong mọi công tác.

(Xem tiếp trang 2)

— Không khạc nhổ, hút thuốc trong các rạp hát.

— Bỏ rác vào những nơi đã chỉ định sẵn.

THỜI LUẬN

THÁI TỬ SIHANOUK ĐƯA RA 1 GIẢI PHÁP MỚI ĐỂ GIẢI-QUYẾT CUỘC TRANH CHẤP giữa Mỹ, Thái và V.N.C.H.

NAM VANG (AFP) 18-2.— Hôm thứ ba, Thái tử Sihanouk tuyên bố với phóng viên Pháp tân Xã rằng : để chống tỏ ý chế bạn chưng hòa bình của ông, ông đã ngăn với Mỹ, Thái Lan và VNCH, một giải pháp mới có thể giúp giải quyết các khó khăn với Cambodge mà ba nước nói trên « không cần phải đến Genève để dự một hội nghị nhằm kỳ kết một thỏa ước quốc tế».

Để nghị mới của Sihanouk chủ trương : ba chính phủ Mỹ, Thái và Cambodge Hòa sẽ gửi đặc sứ tới quyền đến Nam Vang để thương thuyết với chính phủ Cambodge về những ước ước tay thân nhân đường ranh hiện nay của Cambodge. Được như vậy, Cambodge sẽ tuyên bố trung lập, không gia nhập một liên minh quân sự nào, không để cho ngoại quốc thiết lập căn cứ, không đưng riêng các loại quân binh đóng trên lãnh thổ Cambodge.

Ngoài ra, thái tử Sihanouk còn đề nghị rằng Mỹ sẽ đài thọ các phí khoản về việc thiết lập các đồn và việc chuyển chở các nhóm của Uỷ hội Quốc tế KSBC phụ trách canh chừng việc loạn quân lần trốn trên lãnh thổ Cambodge sang xứ Đông Cambodge lân đa điều tiếp tế.

Người ta, lại yêu cầu kỳ với Mỹ một thiu hiệp an cho trường tăng mỗi khi có một người Cambodge nào bị giết trên lãnh thổ Cambodge « mà lôi về tuyên bay không Quân chủ VNCH thì sẽ được đền bù thường ngày ». (B)

Bộ Kinh - Tế

Tích cực phục vụ Dân chúng

Chúng tôi được tin rằng trong hai buổi chiều vừa phong đi làm việc thêm, ngoài việc giải quyết các vấn đề của ân dụng trong những ngày Tết. Các nhân viên Bộ kinh tế đã vẫn sẽ tiếp đón cả các vị công thương kỹ nghệ gia có công với khán cấp nào.

Như vậy, các Nha sở thuộc Bộ kinh tế sẽ mở cửa làm việc như thường vào hai chiều thứ bảy 22 và 29-2-1964.

Thực tế, đây không phải là lần đầu tiên tinh thần xung phong đi làm việc thêm giờ của giới công chức được phát huy. Nhưng trong giai đoạn nghiêm trọng hiện nay của Đất nước, tinh thần xung phong nói trên của toàn thể nhân viên các cấp Bộ kinh tế là 1 cử chỉ đầy ý nghĩa, một hành động thuyết phục, hiệu đường 1 tinh thần phục vụ mới của giới công chức trong việc nâng cao hiệu quả công cuộc cứu quốc và kiến quốc.

tiếp theo 2 trang 1

nhiên lại bị người Thủ tướng hoài bỏ ra ngoài ? Sự kỳ thị là lung

tiếp theo 5 trang 1

— Thưa Trung Tá, theo lời Th. Tướng Tư lệnh vùng IV Chiến thuật thì qua Tết đây 2 đại đội của ông Cùng và ông Hiếu sẽ được lên thức hàu, nhưng còn các ông kỹ sẽ mang cấp bực nào ?

— Về ông Huỳnh trung Hiếu thì sẽ được mang cấp bậc Đại úy.

— Thưa Trung tá, còn ông Cùng thì thế nào ?

— Phần ông Cùng thì chúng tôi còn đợi bội rồi ông ấy cũng như quân số của bài ông sẽ ra như thế nào ?

— Thưa Trung tá nếu có trường hợp nhiều cựu chiến sĩ P.G.H.H thuộc cấp thì hợp ra hợp tác với chính phủ thì có được điều khiển lấy chính binh vì của họ và có được mang cấp bực cũ của họ không.

— Hiện giờ chúng tôi sắn sàng hợp thức hóa các lực lượng vũ trang và hợp tác với Chính phủ và bình thì biết thành lực lượng Bảo an cấp bực của cấp bực của binh đây hay những điều kiện có tính cách

tiếp theo 3 trang 1

sự nhận xét của Bộ sau một thời gian điều tra tỉ mỉ đã thấu đáo hoàn cảnh bản chất của hai giới công nhân nầy.

Trong dịp họp bàn trên, ông Tổng trưởng nói rõ ra tất cả cả lẽ và về việc thanh lọc hàng ngũ cán bộ và cấp lãnh đạo của các Tổng liên đoàn gần đây đã bộc lộ nhiều sự sự trong sạch của họ đối với lao động.

(STH)

Tổng tư lệnh...

(Tiếp theo trang 1)

SAIGON (VTX).— Đô Đốc Harry D. Felt, Tổng Tư lệnh Quân lực Hoa Kỳ ở Thái bình Dương tới Saigon hồi 2 giờ chiều 19-2 để viếng thăm Việt Nam hai ngày.

Trong thời gian lưu trú tại đây, Đô Đốc sẽ bàn đến vấn đề sắt quan cao cấp trong Bộ Tư lệnh Việt trợ quân sự Hoa Kỳ tại Việt Nam.

tiếp theo 6 trang 1

Đại tướng Lê v. Tỵ đã lên đường đi Hoa Kỳ cách nay mười mấy hôm, sau cuộc thành trừng nội bộ ngày 30-1. Đây là lần thứ hai Đại Tướng qua Tổng Tham mưu Trưởng quân đội Cộng Hòa Việt Nam sang Mỹ để chữa bịnh. Đại Tướng đã đi chữa bịnh ung thư ở phổi lần thứ nhất giữa lúc có vụ Nhu Diệm đảo đạp Phật giáo hồi năm 1963. Lần đó, việc giải phẫu dường như có ít nhiều liên quan, và Đại Tướng đã trở về Việt Nam.

Gần đây bịnh tình của Đại tướng trở lại nguy hiểm hơn nên Đại tướng phải sang Mỹ lần nữa và lần sau thì 1 bọc Tây phương đường như đã bắt lực trước chứng bịnh nan y của Đại tướng và khi trở về Saigon sáng 19-2-64, người ta thấy Đại tướng đã yếu rất nhiều. Các sĩ quan đón Đại tướng tại phi trường phải dìu Đại tướng từ phi cơ xuống.

Người ta nhận lại rằng sau cuộc đảo chánh ngày 1-11-63, Đại tướng Lê văn Tỵ đã được đề cử làm cố vấn quân vụ cho Chánh phủ lâm thời V.N.

tiếp theo 7 trang 1

sau nầy đã đương cơ trả tự do và đã ở quá 2 tháng rồi, chỉ có tên Phu ngọc Vũ vẫn còn bị giữ lại khám đường vườn ông Vũ chủ (hà an trco) để rồi sẽ ra tòa lần nữa trong tháng tới đây và vụ tiết lộ đề thi sẽ.

Riêng ông Vũ Chủ đã đệ đơn lên ông Chánh án tòa Sơ thẩm xin tự do tạm (vì vụ thư nhì) nhưng đơn kỳ bị bác, nên đương vụ kỳ tên chống lên phòng hoàn tòa.

Ô. Huỳnh công Công người cầm gậy vọt ở đại đội Dân xá của ông, Cảnh lá Trung Tá Trần văn Tuấn.

XÃ LUẬN

(Tiếp theo trang 1)

Các cơ quan tư pháp chỉ được toàn quyền xử theo pháp luật, theo lương tâm của người được trách nhiệm cao cả xét xử người khác, khi nào các cơ quan ấy không phụ thuộc quyền hành chánh nữa.

Ở Hoa Kỳ các thẩm phán được đặt bổ nhiệm. Ở Anh các thẩm phán thuộc quyền Quốc-Hội.

Ở Việt Nam các thẩm phán chỉ là những công chức.

Và ông Bộ trưởng Tư pháp có thể bị nhiễu ảnh hưởng hay áp lực, vì vậy các cơ quan tư pháp chưa có gì bảo đảm là được toàn quyền xử theo theo lương tâm hay luật pháp.

Chẳng nào các cơ quan tư pháp còn chưa hoàn toàn độc lập, thì quyền tự do cá nhân khó có gì bảo đảm.

Muốn cho các cơ quan tư-pháp thi hành được sứ mệnh cha minh một cách vô tư, phải có sự bảo đảm cho các vị thẩm phán không bị thuyên chuyển, trừng phạt hay bãi chức vì thi hành nhiệm vụ của mình.

Nên vấn đề này lên, chưa phải là giải vấn đề. Muốn giải vấn đề phải có thiện chí của Chánh quyền để cải tổ lại nghành tư pháp theo nguyên tắc thẩm quyền và đảm chủ.

NGHIÊM - XUÂN - THIỆN

tiếp theo 1 trang 1

QUÂN ĐỘI BAO VÂY DINH CHÁNH - PHỦ

BA LÉ.— (AFP) 18.2 Nhân người cầm Phi châu cho biết rằng các đơn vị quân đội Gabon đã chiếm nhiều trụ sở chính yếu tại Libreville. Sở bưu điện và đài phát thanh bị chiếm đóng. Tổng thống Léon Mba và chủ tịch nghị viện Louis Bigman ở trong dinh Chánh phủ bị bao vây. Sáng nay, thành phố được yên tĩnh.

Quân đội Gabon không quá 400 người

Quân đội Gabon, tham dự cuộc đảo chính lật đổ Tổng thống Léon Mba không quá 400 người, kể cả quân lính lân cận cư quan phụ thuộc, nhưng không kể hiến binh.

Người hai trung đội lực quân, có những phần tử nhảy dù, pháo binh và thủy binh cùng các phần đội nữ phụ trợ.

Gabon là nước thứ tư ở Phi Châu có đảo chính trong vòng 1 năm nay

Trong vòng 12 tháng qua đây, xứ Gabon là xứ thứ tư ở Phi Châu có đảo chính, 3 nước kia Congo Brazzaville, Dahomey và Zanzibar.

Diễn tiến cuộc chính biến

LIBREVILLE (AFP) 18-2.—

Thiếu úy Mbene Daniel, đã mở cuộc bắp bán vào hồi chiều nhân dịp lễ hay cách mạng. Ông cho biết rằng Ủy ban cách mạng gồm các Trung úy Lazone Jean và Jacques Moabe, và các Thiếu úy Mbene Daniel và Nbe Edou Daniel.

Thiếu úy Daniel cho biết thêm rằng ủy ban cách mạng đã quyết định sẽ cho chính quyền đã trách các vụ đã mâu mà phe đối lập có thể gây ra. Hiện nay, ủy ban cách mạng có gắng thành lập một chính phủ lâm thời mà không một nhóm vật nào trong cực chế độ tham gia và sẽ do trung úy Mombo giám sát.

Sau hết, thiếu úy Daniel cho biết rằng chính sách đối ngoại của Gabon không thay đổi.

Một ủy ban Cách mạng của quân đội Gabon đặt dưới sự điều khiển của Trung úy nhảy dù Essone Valère và trung úy hiến binh Mombo đã chiếm chính quyền ở Libreville trong đêm vừa hai tháng trước, và sẽ thi hành giữ quyền Tổng thống Léon Mba, buộc ông này phải xin từ chức và đọc đơn từ chức trên đài phát thanh. Các bộ trưởng trong cựu chính phủ cũng chủ tịch quốc hội bị quản thúc.

Chính biến đã khai diễn trong sự yên tĩnh và trật tự triệt để. Quân đội và hiến binh được cảnh binh ủng hộ đã chiếm các điểm chiến lược trong thành phố hồi khuya, trong số có dinh Tổng thống, sở bưu điện và đài phát thanh.

Dân chúng Gabon có vẻ ngạc nhiên nhưng vẫn tiếp tục công việc như thường lệ trong khi đó phái thân Mba cũng mất vào tiếng đồng hồ lại kêu gọi dân thành Libreville bình tĩnh và cam kết rằng « các lực do công công sẽ được tái lập và các tù nhân chính trị sẽ được phóng thích ».

Thông cáo công yếu cho nhân viên viện trợ kỹ thuật « đồng xem lâm vào nội bộ xứ Gabon hiện duy trì mối giao hảo».

Thiếu úy Mbene Daniel, đã mở cuộc bắp bán vào hồi chiều nhân dịp lễ hay cách mạng. Ông cho biết rằng Ủy ban cách mạng gồm các Trung úy Lazone Jean và Jacques Moabe, và các Thiếu úy Mbene Daniel và Nbe Edou Daniel.

Thiếu úy Daniel cho biết thêm rằng ủy ban cách mạng đã quyết định sẽ cho chính quyền đã trách các vụ đã mâu mà phe đối lập có thể gây ra. Hiện nay, ủy ban cách mạng cố gắng thành lập một chính phủ lâm thời mà không một nhóm vật nào trong cực chế độ tham gia và sẽ do trung úy Mombo giám sát.

Sau hết, thiếu úy Daniel cho biết rằng chính sách đối ngoại của Gabon không thay đổi.

tiếp theo 1 trang 1

ngoài sự đe dọa hàng sống, bị các nhà chức trách « bắt các » như các đảng gian vẫn thường bắt các đồ làm tiền ! anh Trần văn Văn, anh Nguyễn Lưu Viên bị bắt trói lôi lên xe trước cửa nhà ; anh Tạ thương Phùng bị chặn giữa đường khi anh đang đi xe máy ...

Người nhà biết chúng tôi bị bắt về Trung tâm thẩm vấn nha Công an, nhưng khi đến hỏi thì nơi đây thì hai tháng bắt đầu ... Ai, không biết biết ai bắt và bị giữ tại đâu.

Riêng tôi và anh Lê ngọc Chấn bị giam ở Công an, mặt vụ 18 đường cũ mới được đưa ra tòa, để rồi trắng án vì không có tội gì.

Trường hợp anh Nghiêm Xuân Thiện chưa lý kỳ hơn nữa : trong lúc bắt : Tôi bị bắt cóc ... anh chủ nhiệm Thời Luận đã kể lại những chi tiết vụ bắt các anh. Tôi chỉ nhắc lại : sáu đêm đăng chú ý : sau khi anh bị bắt rồi, chị Nghiêm Xuân Thiện có viết giấy chánh thức hỏi đang Bộ trưởng Nội, vụ Bưu văn Lương và Bộ trưởng Công Lương đã chánh thức trả lời :

« Ông Nghiêm xuân Thiện không bị bắt giữ tại các : ông đã đi trốn để gây khó dễ chế chánh phủ và vu Phật giáo ». Mai mấy tuần sau, trước sự bực của dư luận quốc nội và quốc tế, chánh-quyền mới chịu « chánh thức » trả lời giam này và chịu nhận rằng ông Nghiêm xuân Thiện đã bị chính quyền bắt giữ và cả bộ đưa ra tòa về tội « phá rối trị an». Sau này mấy đêm được mấn tố, anh vẫn bị giam giữ ở công an cho tới khi chế độ Ngô đình Diệm bị lật đổ.

Đó là phương thức thường dùng để bắt giữ những người đầu sao cũng biết ăn biết nói, hiểu quyền dân pháp và quyền.

Của ở các tỉnh, ở nhà quê, đối với người dân thường thấp cổ bé bọng sự lạm quyền lâm bậy bậy sao chép đến ?

Trong mười năm qua, đã có bao nhiêu vụ sự bắt bớ, giam cầm, oan khiên vô lý, phạm phép khốc hại như vậy. Vẫn biết pháp luật hiện hành — mặc dầu là pháp luật cũ từ hồi thực dân — cho người dân những bảo đảm rất thiết : Công an Cảnh sát không có quyền giam người, chỉ có quyền tạm giữ 24 giờ, rồi phải xin lệnh giam **dẫn trình Biện lý** ; các công chức bắt người trái phép bị trừng phạt rất nặng ; việc thẩm vấn bị can phải mau chóng, việc giam cứu được hạn chế, v.v...

Tuy nhiên pháp luật không thể được tôn trọng. Luật lệ chỉ là cái mà người. Tự do cá nhân không có một bảo đảm nào là đáng dân.

Tình trạng này trong chế độ cũ đã gây ra không biết bao nhiêu tai họa cho nhân dân : đã làm cho nhân dân căm thù, oán ghét những người cầm quyền ; đã là một khí cụ đào mồ chôn chính thể Ngô đình Diệm, và đã làm bại nghiêng trong uy tín chánh chế quốc gia vì đã làm cho người ta không còn tin cậy gì ở công lý, ở lẽ phải, ở pháp luật !

Sau ngày 1-11-1964, người ta hy vọng có một cuộc cách mạng

Áp bức, lộng quyền đã đó, song những chuyện bắt bớ, giam giữ trái luật vẫn cho. Vẫn những tai hại đối với quyền lợi người dân, những tai hại đối với uy tín của chính quyền quốc gia, những tai hại đối với chính sách chống Cộng, vì vậy vẫn còn.

Trung tướng Dương văn Minh, Trung tướng Nguyễn Khánh đều thấy phải nhắc tới việc tranh thủ nhân tâm.

Không phương pháp nào hiện nghiệm hơn trong công việc tranh thủ nhân tâm bằng cách bảo vệ tự do cho người dân để người dân có tội khỏi phải sống trong phòng trong lo sợ, nay lo bị bắt, mai sợ bị giam, để người dân lương thiện yên tâm làm ăn vì biết chắc chắn rằng người vô tội được coi là vô tội và không bị tra tấn tù đày !

Vì thực tế, phải làm cách nào để chấm dứt tình trạng lạm bắt nơi tên :

1) Trước hết, xin chánh quyền nhắc lại cho các cơ quan công quyền nhắc là nhân viên An ninh, Cảnh sát, Điều tra, Dân vệ ở tất cả các cấp, như là những luật lệ hiện hành về tự bắt bớ, giam giữ người : xin chính quyền ra lệnh cho họ áp dụng đúng chính những thủ tục pháp lý và trong phạt hết sức nghiêm khắc những sự lạm quyền, những hành vi phi pháp của những người « nhà nước».

những người thay mặt chính quyền.

2 — Xin chính phủ ban hành luật Bảo vệ nhân thân (habeas corpus) để cho người bị bắt giam có quyền tự vệ một cách hiệu lực nếu bị là người không tội, bị oan.

Luật « bảo vệ nhân thân » (Habeas corpus) là gì ? Đạo tắc « habeas corpus có nghĩa là « để ta có bản thân » (người bị bắt).

Đây không phải là một bài khảo cứu về chế độ habeas corpus nên tôi chỉ xin tóm tắt một cách đơn giản chế độ đó là thế nào.

Một người bị bắt giam. Chính người bị bắt hoặc thân nhân người bị bắt hoặc bạn bè hoặc luật sư, hoặc bất cứ một ai đều có quyền làm đơn xin người ông chánh án ra lệnh cho bắt nào giam giữ phải đem ngay người bị bắt giam ra trước tòa và trường trình rõ tên tại sao lại bắt bớ giam giữ người ấy.

Tất nhiên là nếu ông chánh án cho là người bị bắt không có tội hay thấy không đủ bằng chứng buộc tội, thì người bị bắt giam phải được thả ngay.

Thế tục thật là giản dị, thực là rõng rã. Ai cũng có thể xin đơn đề biết thân bị bắt giam. Ông thẩm phán nào cũng có quyền ra lệnh. Người ta chỉ cần làm một các đơn xin ông thẩm phán bắt đầu ngay đích thân người bị giam ra trước tòa để xét định ngay lý do bị bắt.

Thế tục này không có hại gì cho công việc trừng phạt những việc phạm phép vì nếu người bị bắt, quả là người có tội thì tất nhiên sẽ không được thả.

Trái lại, đối với những người vô tội bị bắt oan thì đây là phương pháp bảo đảm hiệu nghiệm nhất cho họ.

Chế độ « bảo vệ nhân thân » nầy không phải là một chế độ mới mẻ gì, vì nó đã có ở Anh khi có Đại Hiến chương (1.215) và sau đó đã được ghi vào văn án nay đã áp dụng từ đó đến nay. Tất cả các nước trong Liên hiệp Anh đều thi hành thể chế «bảo vệ nhân thân» nầy và các nước Hoa Kỳ Ác giang-tin, Bắc Tây, Chi Lợi, Pê ru, Đại Hàn cũng vậy...

Muốn thực hiện, không khó. Chỉ xin Bộ trưởng Tư pháp và Bộ C M thêm vào Hiến-ước lâm thời mấy giòng sau đây : « những người bị bắt hay bị giam có quyền được bảo vực và giúp đỡ một cách nhanh chóng và quyền được xin tòa án xét ngay xem sự bắt bớ, giam cầm có hợp pháp hay không ».

Hay muốn gọn hơn, xin ban hành một sắc luật hai giòng :

« Nay ban hành luật Bảo vệ nhân thân (habeas corpus) để bảo vệ những người bị bắt, bị giam ».

X.Y.Z

Đọc và cổ động THỜI LUẬN

QUÁ KHỨ BÁO ĐẢM HIỆN TẠI VÀ TƯƠNG LAI

Các bạn hãy ủng hộ :

THỜI - LUẬN

ĐỂ XÂY DỰNG TỰ DO VÀ CÔNG BẰNG

In tại nhà In riêng THỜI LUẬN
Quản nhiệm : Bộ NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

KẾT QUẢ XỔ SỐ KIẾN THIẾT

Loại 9C✦9CC✦2CCC
XỔ NGÀY 18-2-1964
Số độc đắc 674.728 trúng 1 triệu
TRÚNG 100.000 ĐỒNG 619.571 — 408.800 189.201 — 457.843 493.945
TRÚNG 50.000 ĐỒNG 934.314 — 679.319 219.664 — 796.774 916.527
Những số tận cùng sau đây trúng 10.000 đồng
97.923 — 54.778 03 284 — 46.733 99.154 — 45.081
Những số tận cùng sau đây 9571 — 6462 trúng 5000 đ
Trúng 1000 đồng vẻ mang số 972
Trúng 500 đồng vẻ mang số 720
Trúng 100 đồng vẻ mang số 87
Những số khác vẻ số độc đắc mỗi số bắt kỳ ở hàng nào trúng an ủi 2.000 đồng.

Hiệu kính thuốc KÍNH TIÊN do sự điều khiển của Quang học gia chuyên nghiệp tốt nghiệp trường Quốc Gia Quang học Pháp Quốc.

274, Rai Bà Trưng Saigon
(Xéo nhà thờ Tân Định)

CHUYÊN MÔN

Thử mắt theo lối khoa học và bán đủ các loại kính cận thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc mặt trời.

Dương Vận hạm...

(Tiếp theo trang 1)

SAIGON (VTX).— Dương vận hạm « Thủ Nại » HQ.502 từ đảo Côn-Sơn thuộc tỉnh Côn Sơn tới Thủ Dầu Một thuộc Bình Dương, đã về tới Saigon hồi 9giờ sáng qua.

Dương vận hạm cập bến hồi 9 giờ 30 vừa Thiếu Tá Hồ quốc Trần văn Tốt, đại điền Bộ Tư lịnh Hải quân, đã lên chiếu hạm chuyển lời mừng của Tư lịnh Hải quân đến Hạm trưởng, Sĩ quan và thủy thủ đoàn chiến hạm.

Sau đó, Thiếu Tá Hải quân Đỗ quý Hợp, Hạm Trưởng dương vận hạm, hướng dẫn mười nhân viên lên bờ và nhận vòng hoa do các nữ trợ tá Quân đội trao tặng.

tiếp theo 4 trang 1

Phát ngôn nhân Bộ Ngoại giao Richard Phillips nói rằng những biện pháp tăng cường đã được áp dụng nhằm bảo vệ sinh mạng của kiều dân Mỹ tại Saigon. Ông tiếp rằng những biện pháp kỳ gồm có việc thành lập một ủy ban an sinh Việt Mỹ, song không có dự định đưa gia đình của các nhân viên Mỹ đi khỏi Saigon.

Được yêu cầu bình luận về vụ đụi chất nổ không bổ, phát ngôn nhân Richard Phillips đã đọc cho những ký giả ngoại bản tuyên cáo sau đây :

« Những biện pháp tăng cường đã được áp dụng tại Saigon nhằm bảo vệ sinh mạng của Mỹ, những biện pháp đó gồm có việc thành lập 1 ủy ban an sinh Việt Mỹ.

« Chắc nhân V.C. đã làm to nếu nghĩ rằng bom không nổ hôm qua rồi của họ sẽ có ảnh hưởng đến tinh thần cương quyết của Hoa Kỳ trong nỗ lực tiếp tục tạo giúp Chính phủ và nhân dân V.N.C.H.

Ông Phillips cho biết không thể giai thích thêm về sự không bổ trong vụ gây tăng của V.C tại Miền Nam Việt Nam, nhất là ở Saigon.

Tuần rồi, Bộ Ngoại giao Mỹ đã lên án hành động đã man của bọn không bổ Việt Cộng ở Saigon và khi chúng đặt chất nổ phá hoại tại một sân đá của của Mỹ khác, làm thương mang 2 người Mỹ và làm bị thương 23 người khác. Bộ Ngoại giao cũng đã nhắc lại rằng Hoa kỳ cương quyết giúp đỡ Chính phủ Miền Nam Việt đương nỗ lực chống đỡ những hành động không bổ của Cộng sản.

THỜI-LUẬN

TRANH ĐẤU CHO TỰ DO DÂN - CHỦ NHÂN QUYỀN

RAO VẶT

Nhà Thường số Lão Thân Khánh - Sơn Vẽ cẩn tay, ... số 184/7 đường Yên-Đỗ Saigon. Tiếp khách luôn không ngày Tết (khỏi cần quảng cáo rườm rà).

Xem tướng Số

Đoán rõ : Việc làm tân. Công danh. Tiền tài. Tình duyên. Gia đạo, v.v... Xin hỏi ông BÙNG THÁI, 182 Lê Lai Saigon

Bà Anna NGUYỄN-THỊ-SƯƠNG, Giáo-Sư Khiêu-Vũ. Dạy Can bản thực hành đủ môn tại 116, Lê-Lai Saigon, Nhận đi dạy tư.

KHỎI LO TIỀN MẶT TẠT MANG

Qui Ông Bà bị bệnh mất đã chôn nhiều nơi không hốt, xin mời đến:

Nhà thuốc NHÂN HÒA ĐƯỜNG 60(B (chợ Hàng) Áp Hàng Dầu, đường Lê-văn-Duyệt nối đài gần ngã ba Ông Tạ.

Chuyên chữa các bệnh con mắt, máng mông, mắt đỏ, mắt cướm, quáng gà, viễn thị, cận thị v.v... Trên 30 năm kinh nghiệm đã cứu khỏi nhiều người mắc bệnh nặng ? có được nhiều giấy khen tặng.

MỖ HÔI TRỘM

Trẻ em kém ăn ít ngủ, quấy đêm, gầy ốm, ra mồ hôi trộm, uống ĐẠI BỔ CHÂN ÂM THANH XA, rất tốt.

TẢ LỴ

Đi cầu ra, nước ra bọt, sống phân, ra máu ra đờm, uống TẢ LỴ HOÀN THANH XA (thuốc mất tôm). Thầy kiến hiệu.

Nhà thuốc THANH XA

56 Ngô đình Diệm Saigon — cửa trên a Con Vẹt —

Cần thêm Đại lý khắp nơi, thể lệ dễ dàng, hoa hồng hậu.

K.N. D.V.T. số 032 28-12-63

SÂN SƠ MÍT SẺN)

Đi cầu thường ra lẫn với phân, những con trùng như sơ mít, chấm chấm sẩn những ra, ngứa ngáy cả đêm, cảnh xướng uống thuốc sẽ ...ANH XA, trong 2 giờ ra sẩn

HO

Thuốc nước, thơm ngát, dễ uống, mau khỏi là thuốc điều chữa thuốc HO THANH XA.

MỖ HÔI TRỘM

Trẻ em kém ăn ít ngủ, quấy đêm, gầy ốm, ra mồ hôi trộm, uống ĐẠI BỔ CHÂN ÂM THANH XA, rất tốt.

TẢ LỴ

Đi cầu ra, nước ra bọt, sống phân, ra máu ra đờm, uống TẢ LỴ HOÀN THANH XA (thuốc mất tôm). Thầy kiến hiệu.

Nhà thuốc THANH XA

56 Ngô đình Diệm Saigon — cửa trên a Con Vẹt —

Cần thêm Đại lý khắp nơi, thể lệ dễ dàng, hoa hồng hậu.

K.N. D.V.T. số 032 28-12-63

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quản Huỳnh Chiếu Đẳng)